Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 543
Vineri 10 iulie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Nici o zi pierdută la recoltări!

De îndată ce lanurile de păioase ale gospodăriei agricole de stat Poiana din regiunea Pitești, au îmbrăcat haină aurie, mecanizatorii au și intrat cu combinele și secerătorile-legători în ele. Priviți-l în fotografie pe combinerul Nedelcu Ștefan recoltînd orzul.

Foto: AGERPRES

La G. A. S. Teremia Mare

7.200 kg. grîu la ha
3.201 kg. orz la ha

Semănat pe parcelele arabile dintre vii, (gospodăria avînd teren arabil printre masivele de vii) grîul s-a luat parcă la întrecere cu înălțimea aracilor. După desimea, uniformitatea și lungimea spicelor, producția se arăta deosebit de bună. De aceea, încă cu mult înainte de a da în pîrgă s-au făcut numeroase pronosticuri. Unii au apreciat producția la 3.500—4.000 kg la ha, alții vorbeau de cinci și chiar șase mii. „E frumos, nimic de zis, dar să vedem la recoltare", spuneau unii muncitori din gospodărie.

In ziua de 4 iulie, la gospodăria agricolă de stat Teremia Mare, regiunea Timișoara, s-a început recoltatul acestor parcele de grîu. După numai o tură cu combina prin lan, combinerii Lökmüller Francisc, Papdi Petru, Halter Francisc, ca și ceilalți, au rămas surprinși de cantitatea mare de boabe recoltată. La fiecare minut se umplea sacul de 80 de kg. Buncherul combinei S4 s-a umplut și el cu mult înainte de locul stabilit.

Primele calcule au arătat o recoltă de peste 6.000 kg grîu la ha. O astfel de producție „a încurcat" munca organizatorică. Trebuiau mai mulți saci, mai multe căruțe pentru transportul grîului. Bineînțeles că măsurile n-au întîrziat a se lua. După 3 zile de muncă încordată, recolta DE PE CELE 100 DE HECTARE A ȘI FOST STRÎNSĂ ȘI DEPOZITATĂ. REZULATUL: 4.400 KG GRÎU LA HECTAR, iar pe 9 HECTARE PRODUCȚIA MEDIE A ÎNTRECUT TOATE AȘTEPTĂRILE: S-AU RECOLTAT CÎTE 7.200 KG GRÎU LA HA.

La obținerea acestor rezultate au contribuit mai mulți factori: pregătirea bună a terenului, însămînțarea de timpuriu, folosirea unei semințe mai productive, aplicarea de îngrășăminte chimice, întreținerea culturii primăvara și recoltatul fără pierderi.

Ca urmare a aplicării întocmai a regulilor agrotehnice muncitorii, inginerii și tehnicienii din această gospodărie au obținut o recoltă mare și la cultura de orz de toamnă. De pe cele 98 de ha ei au realizat o producție medie de 3.201 KG ORZ LA HA.

Pe bună dreptate, cu aceste frumoase rezultate, colectivul de muncă al gospodăriei de stat Teremia Mare se poate mîndri.

V. CAZACU

După ce culturile timpurii din grădina de legume a gospodăriei de stat Bragadiru au fost recoltate, tractoriștii gospodăriei au început aratul terenului. In fotografie: tractoristul Popa Valeriu executînd arătură de vară în grădina de legume în vederea însămînțării culturilor tîrzii.

Foto: AGERPRES

Corespondenții ne scriu:

Membrii gospodăriei agricole colective „Prietenia Romîno-Coreeană", comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, organizați pe brigăzi și echipe, folosesc toate forțele de muncă la recoltatul culturilor de păioase. Ei au reușit ca numai într-o singură zi să recolteze suprafața de 100 hectare orz și 70 hectare grîu.

Pînă în prezent au recoltat 180 hectare orz, 170 hectare ovăz și 170 ha grîu. Zilnic gospodăria recoltează 200 de hectare păioase. Colectiviștii s-au angajat ca cele 1.326 ha grîu să fie recoltate în numai 6 zile.

Atît organizarea cît și recoltatul se fac aici sub directa îndrumare a tov. Albulescu Ioni inginerul gospodăriei.

Membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din aceeași comună zoresc și ei cu toate forțele de muncă recoltatul culturilor de vară.

Pînă în prezent au reușit să recolteze următoarele suprafețe: orz de toamnă 88 de hectare, orz de primăvară 50 de hectare și grîu 124 de hectare.

FRINCU CONSTANTIN

★

Pe întreg cuprinsul patriei noastre campania agricolă de vară se află în plină desfășurare. In raionul Videle, regiunea București, oamenii entuziaști și fericiți o pornesc odată cu zorile pe tarlalele ce auresc în bătaia soarelui. Veselia și voia bună îi întovărășește la tot pasul, iar snopii grei de rod se rînduiesc în șiragul clăilor.

In curînd va începe și treieratul. In vederea asigurării în bune condiții a acestei munci au fost planificate în raionul Videle, reg. București, 88 de batoze repartizate pe comune, din care pînă în prezent s-au scos pe arii 70 batoze.

In comunele: Siliștea, Mîrșa, Gratia, Cătunu treaba se pare însă că merge cu încetineala melcului. Oare de ce?

Ce așteaptă președinții sfaturilor populare din comunele rămase în urmă?

V. PUFULETE

★

Colectiviștii din comuna Bălțești, raionul Teleajen, s-au situat printre primii pe raion la toate muncile agricole, atît în campania agricolă de primăvară, cît și la îngrijirea și întreținerea culturilor.

Pentru ca și în campania de recoltare, treieriș și dezmiriștit să fie fruntași, ei au luat din vreme măsuri să poată începe recoltatul orzului în pîrgă.

De curînd colectiviștii au terminat de recoltat cele 10 ha ce le-au avut însămînțate cu orz.

Printre fruntașii în munca de recoltare s-au situat Dumitru Cincan, Gheorghe Popescu, Maria Mihali, Elisabeta Pandalache și alții.

ENESCU C. VASILE

Toată atenția recoltării loturilor semincere

Calitatea seminței are un rol de seamă în obținerea unor recolte îmbelșugate. Este știut că o sămînță din soiurile ameliorate, curată, sănătoasă și cu o valoare culturală bună, asigură un spor de producție de circa 10—15 la sută, față de semințele comune. De aceea pentru a garanta o recoltă bogată în anul viitor, este nevoie ca de pe acum unitățile agricole de stat și cooperatiste să acorde toată atenția asigurării unor semințe de cea mai bună calitate.

In acest scop, numeroase unități agricole de stat și cooperatiste și-au organizat încă de la însămînțări loturi semincere. Sînt însă unele gospodării care nu au făcut acest lucru. Pentru acestea se recomandă să identifice de îndată și să delimiteze din cultura mare cele mai bune porțiuni, pe care cultura să fie uniformă, curată de alte plante cultivate și de buruieni, spre a putea fi recunoscută, iar producția obținută folosită la însămînțări.

La calcularea suprafeței ce urmează a se delimita pentru asigurarea semințelor necesare însămînțărilor, trebuie să se țină seama de următoarele: suprafața planificată a culturilor respective, cantitatea de sămînță la ha și producția apreciată.

Recoltarea culturilor de pe loturile semincere trebuie făcută atunci cînd semințele au ajuns la maturitate deplină.

In cazul cînd aceste loturi nu se recoltează cu combina recoltatul poate să se facă cu 2-3 zile înainte de coacerea deplină, urmînd ca după aceea snopii să fie uscați și apoi așezați în clăi, ținîndu-se în acest fel cel puțin trei zile.

De asemenea, trebuie să se urmărească ca recoltatul loturilor semincere și a porțiunilor destinate pentru sămînță să se facă separat, pe culturi, soiuri și înmulțiri. Pentru a se evita amestecul, este nevoie ca mașinile de recoltat să fie bine curățate de toate resturile de semințe, ori de cîte ori se trece la recoltarea altor culturi, soiuri sau înmulțiri. Cînd recoltarea se face cu combina se vor lua măsuri ca să se potrivească toba mașinei în așa fel încît să se înlăture spargerea semințelor. Dacă recoltatul se face cu secerătoarea, snopii se vor transporta la arie și se vor depozita în clăi separate pe soiuri și înmulțiri urmînd a se treiera separat după ce batoza a fost curățată mai înainte de toate resturile și s-a reglat toba. Se va urmări de asemenea ca sacii folosiți la căratul semințelor să fie curățați după transportul fiecărei culturi, soi și înmulțiri.

Pentru asigurarea unei bune păstrări, producția obținută de pe loturile semincere se va condiționa îndată după recoltare și se va usca pînă va ajunge la umiditatea cerută.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită înmagazinării semințelor; această operație trebuie să se facă pe culturi, soiuri și înmulțiri.

Spre a se înlătura orice posibilitate de amestecarea semințelor diferitelor culturi și soiuri care se separă greu unele de altele (cum ar fi grîul de secară, ovăzul de orz etc) la înmagazinare se va pune între cereale semințe de leguminoase. Dacă magazia n-are despărțituri, între grămezi se vor pune scînduri.

De asemenea, spre a se evita încingerea semințelor și pierderea germinației, depozitarea se va face în straturi subțiri, controlîndu-se periodic modul cum se păstrează și luîndu-se măsuri de lopătare ori de cîte ori este nevoie.

Respectînd toate aceste indicații la recoltare, treierat, condiționat și înmagazinare, vom reuși să ne asigurăm o sămînță bună, curată și cu o puritate biologică ridicată, capabilă să dea sporuri însemnate de recoltă.

Ing. M. DELEANU

Cultura de sfeclă de zahăr a gospodăriei de stat Piatra Olt, din regiunea Pitești, este deosebit de frumoasă. La buna dezvoltare a culturii au contribuit în mare măsură lucrările de întreținere pe care muncitorii de aici le-au executat la timp și de cîte ori a fost nevoie. In fotografie: un aspect de la cel de al III-lea prășit al sfeclei.

Foto: AGERPRES

IN ANII NOȘTRI

La Cocargeaua

Trenul de Constanța, care plecase din București dis-de-dimineață, era destul de aglomerat. Bărbați de toate vîrstele, femei, tineri, se înghesuiau în căutarea unui loc. Învălmășeala bine cunoscută a plecărilor a luat apoi sfîrșit: unii călători mai grăbiți și-au găsit locuri în compartimente, alții au rămas pe culoar.

Trenul se așternuse de mult pe fugă, lăsînd tot mai departe Bucureștiul cu larma lui. După un timp nu s-au mai văzut nici coșurile înalte ale fabricilor, care trimiteau spre cer trîmbe albe de fum. Trenul alerga în neștire de la o gară la alta. De la fereastra vagonului de clasa a II-a un tînăr privea cu nesaț cîmpia Bărăganului, pînă hăt departe, unde orizontul se topea în pîcle albăstrii. El se gîndea, poate la rodnicia acestor pămînturi unite în gospodării colective și că și el merge într-o asemenea gospodărie.

Cine era tînărul brunet care sta nemișcat la fereastră și fuma liniștit, nu s-a întrebat nimeni. După înfățișare el nu se deosebea prea mult de ceilalți călători; după gînduri însă, — da.

Gînduri! Cîte gînduri nu frămîntau mintea tînărului care sta pironit la fereastra vagonului! Fecior de ceferist, el lăsa acum acolo orașul; lăsa părinții, fratele și sora, strada copilăriei, cartierul cu oameni voioși pe care îi văzuse în fiecare dimineață plecînd grăbiți la treabă și pe care îi îndrăgise, deși cu mulți nici măcar nu se cunoștea. Lăsa în urmă, tot mai departe, parcurile unde se plimbase cu colegele și colegii de la Institut, cinematografele și teatrele — lăsa cu un cuvînt Bucureștiul copilăriei și adolescenței lui.

Era emoționat. Se vedea acest lucru după felul cum trăgea din țigară, după cum își rezema tîmpla în palmă, sprijinindu-și cotul de bara ferestrei; era nerăbdător să ajungă mai repede acolo unde plecase. În acele clipe, cuvintele profesorilor de la Institut îi sunau tot mai stăruitor în minte: „Ca ingineri crescuți în regimul nostru, aveți o înaltă misiune, aceea de a fi sprijinul de nădejde al colectiviștilor — al tuturor țăranilor...". Tînărul simțea cum sîngele îi năvălește cu putere la tîmple; simțea că un val de căldură îi cuprindea inima din ce în ce și nu știa dacă frămîntările lui erau pricinuite numai de cuvintele profesorilor, ori și de altceva.

Oamenii la care mergea acum erau încă departe; comuna îi era cunoscută doar după hartă. Ea se afla acolo la marginea Bărăganului, pe malul Borcei. Un punct negru pe harta țării, și se înscria: Cocargeaua.

Acolo mergea ca inginer agronom al gospodăriei colective „7 Noiembrie", utemistul Ion Niculae, plin de dorința de a fi cea ce profesorii de la Institut spuseseră că trebuie să fie tinerii ingineri agronomi.

★

Cocargeaua este o așezare de oameni care nu s-a deosebit cu nimic de ceilalți țărani din împrejurimi ori din alte părți. Plugari din tată în fiu și pescari, ei munceau în trecut mai mult pentru moșieri decît pentru copiii lor. Ce a fost satul în trecut se știe și nu trebuie să se uite; ceea ce este acum interesează în mod deosebit. O fugară aruncătură de ochi: multe case noi, din cărămidă, cu verande și flori, școală nouă, ca la oraș, cămin cultural, bibliotecă, magazine, lumină electrică, cinematograf, dispensar, baie comunală. Oameni harnici, veseli și primitori. Așa este și tov. Ianole Tudorache, președintele gospodăriei colective, și tov. Ion Ieca, secretarul comitetului comunal de partid, și tov. Ion Borcea îngrijitor la porcii gospodăriei și Dumitru Baranga și Costică I. Anghel, contabilul gospodăriei și toți ceilalți colectiviști din Cocargeaua.

În partea de sus a comunei se văd multe acareturi: grajduri, remize, magazii. Sînt ale vreunei ferme? Nu. Sînt ale gospodăriei colective „7 Noiembrie" — ale celor peste 1.000 de familii de țărani din Cocargeaua, care și-au unit pămînturile în suprafața de 3.253 hectare, pornind cu încredere pe drumul arătat de partid.

S-a spus că cifrele, cînd nu reprezintă cîștigurile de pe urma muncii altora, au poezia lor. Iată poezia cifrelor care înfățișează gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna de pe malul Borcei. Avere obștească: oi — 2.969; bovine — 265; păsări — 2.018; porcine — peste 400; stupi — 110. Fond de bază la începutul acestui an — peste 3.000.000 lei, la care se va adăuga 15 la sută din venitul bănesc al anului în curs, adică aproape 750.000 lei. La fiecare zi-muncă colectiviștii vor primi în acest an cîte 10 lei, 12,500 kg. cereale, precum și alte produse ca: vin, țuică, brînză, legume și zarzavaturi etc.

Zilele au trecut parcă prea repede pentru tînărul inginer sosit acum doi ani la Cocargeaua. La parcurile, cinematografele și teatrele Bucureștiului, rămase departe, nu s-a mai gîndit decît rareori, în ceasurile lui de răgaz. „Am eu timp și pentru distracții", cum e vorba de „treabă" își zicea inginerul. Vedea bine că colectiviștii aveau nevoie de îndrumările lui pentru a obține producții bogate, pentru a dezvolta fermele de animale, pentru a mări averea obștească și a realiza venituri frumoase la ziua-muncă. Și îndrumați de el, oamenii au pornit să aplice îngrășăminte chimice la grîu, obținînd rezultate din cele mai bune, să introducă irigarea culturilor de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi; să folosească masa verde pentru hrana animalelor și nutrețuri însilozate pe timp de iarnă.

De cînd se știu, țăranii din această comună n-au cunoscut altă vie decît cea hibridă și alți pomi fructiferi decît corcodușii.

— Putem și trebuie să plantăm vie nobilă și pomi fructiferi din soiuri alese, spunea colectiviștilor, inginerul agronom Ion Niculae și le-a arătat toate avantajele acestor culturi...

Oamenii au ascultat cu drag vorbele lui, măcar că unii, puțini la număr, dădeau din cap a neîncredere: „Vie nobilă și livadă pe malul Borcei este ca și cum am încerca să schimbăm cursul apei".

Treaba însă s-a făcut. Comuniștii din gospodărie au îmbrățișat cei dintîi propunerile inginerului Ion Niculae și au luptat pentru înfăptuirea lor. Astfel, gospodăria colectivă din Cocargeaua are acum o vie nobilă (Muscat-Ottonel, Fetească și Riesling Italian), pe o suprafață de 10 ha și o livadă de pruni și caiși pe suprafața de 17 ha.

— Sînt de o mîndrețe mare și via și livada noastră, zicea colectivistul Ion Z. Niculae. Tov. inginer ne-a învățat să facem plantația și a muncit uneori chiar cot la cot cu noi.

Se vedea acum că tînărul care călătorea în urmă cu doi ani în trenul de Constanța, mergînd să-și ia munca în primire, ducea cu el la Cocargeaua o făclie de lumină.

RADU SANDU

BRIGADA DE MECANIZARE COMPLETĂ în frunte

Stam de vorbă de curînd, cu tov. Gavrilă C-tin, președintele comitetului de întreprindere de la gospodăria de stat Pufești, despre munca sindicală din această unitate. Venind vorba despre întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August, tov. Gavrilă mi-a spus la un moment dat:

— Cred că și de data aceasta, realizările cele mai frumoase le vom dobîndi tot noi, cei din brigada de mecanizare completă.

— De ce? Pe ce vă bizuiți? Nu mai lucrează în gospodărie și alți mecanizatori?

— Cum nu. Există chiar o brigadă simplă, bună, condusă de tov. Mărgărit Nicolae. Dar realizările ei nu se pot compara totuși cu ale brigăzii de mecanizare completă...

Așa mi-a venit ideea de a analiza munca a două brigăzi de tractoare — dintre care una de mecanizare completă, iar cealaltă obișnuită — prin prisma rezultatelor obținute pînă acum, în acest an.

Am aflat în primul rînd, că în brigada de mecanizare completă lucrează oameni foarte bine calificați. Atît șeful brigăzii Glăvan Andrei, cît și Străuanu Valentin, Ciolan Vasile, Mihai Arabagiu și Gavrilă C-tin pe care-l găsisem făcînd o ultimă revizie unei combine C-1, — cunosc temeinic toate tipurile și mărcile de tractoare și mașini agricole repartizate, mașinile-unelte și dispozitivele din atelier, instrumentele de măsurat și control. Ei știu să execute temeinic lucrările de întreținere tehnică la mașinile și utilajele cu care lucrează și să înlăture defecțiunile care se ivesc în funcționarea lor — întrucît pot executa cu ușurință lucrări de ajustaj, montaj, operații de lăcătușerie etc.

Ce volum de lucrări a executat această brigadă în primul semestru al anului? Inainte de a răspunde la această întrebare e bine să precizăm că cei 5 membri ai brigăzii lucrează nu 500 ha, cum prevede contractul, ci 550 ha. In plus, ei au executat un mare volum de lucrări după ce și-au îndeplinit obligațiile ce revin brigăzii pe terenurile respective (200 ha grîu, 200 ha porumb și 150 ha cu furaje). De pildă, în toamna trecută, au pregătit terenul și au semănat cu grîu nu 200 ha, ci 285 de ha, în primăvară alte 50 de ha cu grîu, apoi 220 de ha cu floarea-soarelui. Această cultură fiind atacată de „buha semănăturilor" și compromisă, membrii brigăzii de mecanizare completă au arat tarlaua încă odată și au însămînțat-o cu porumb. După aceea, au semănat alte 260 de ha cu porumb boabe. De asemenea, au împrăștiat îngrășăminte chimice pe 360 de ha cu grîu de toamnă (inclusiv grîul brigăzii).

AL. RAICU

(Continuare în pag. 4)

Noi ogoare unite

LA ZIGONENI — CÎNTEC, JOC ȘI VOIE BUNA

E duminică dimineața... Ultimii „licurici" ai nopții de-abia s-au stins. Roua nici nu se luase de pe iarba verde de pe malul Argeșului cînd numeroși locuitori ai satului Zigoneni (sat care aparține de comuna Băiculești) din raionul Curtea de Argeș dădeau caselor un aspect de sărbătoare. Unii arborau drapele tricolore și roșii, în timp ce alții împleteau ghirlande de flori din diferite nuanțe.

O oră mai tîrziu în curtea școlii elementare am întîlnit mulți tineri și vîrstnici în vîrtejul cîntecului și al jocului. Deseori auzeai și strigături:

„Frunză verde de cicoare
Azi în sat e sărbătoare".

132 de familii din satul Zigoneni au pus în această zi temelie unei întovărășiri agricole, căreia i-au dat numele de „6 Martie".

La masa prezidiului frumos pavoazată au luat loc tovarășii Gheorghe Zafiu, secretar al comitetului raional P.M.R. Curtea de Argeș, Ion Jiga, președintele Comitetului executiv al sfatului popular al raionului Curtea de Argeș, Adela Pungoci, secretara organizației de bază P.M.R. din satul Zigoneni și alții.

In ropot de aplauze, în ritmul tobelor și trompetelor și-a făcut apariția unitatea de pionieri din localitate care a adus întovărășiților salutul lor înflăcărat, urîndu-le succese pe drumul pe care au pornit.

In cuvîntul pe care l-au luat, tovarășii Florea Dumitru, Nicolae Pletea, Adela Pungoci și alții au amintit crîmpeie din viața grea pe care au dus-o sub vechea orînduire burghezo-moșierească, arătînd totodată cum trăiesc astăzi și ce i-a îndemnat să se înscrie în întovărășire.

— Viața noastră a fost grea. In satul nostru cei mai mulți dintre locuitori erau analfabeți. Superstițiile și leacurile băbești domneau în voie. Altul este traiul nostru acum. Drumul cel mai bun este acesta pe care am pășit astăzi — a spus tovarășa Adela Pungoci.

Țăranca muncitoare Ioana D. Bogdan și alți țărani muncitori au dat cereri de înscriere chiar în timpul ședinței.

Ca președinte al întovărășirii a fost ales tov. Dumitru C. Dinoiu, iar secretar tov. Constantin Ionescu.

De atunci în satul Zigoneni a început munca în comun. De aceea, proaspeții întovărășiți de aici au sărbătorit această zi a inaugurării așa cum se cuvine: prin cîntece, joc și voie bună.

ION COȚOI
corespondent

Bază trainică recoltelor anului viitor

Lucrările solului trebuie să înceapă imediat după strînsul recoltei. In anul acesta datorită ploilor căzute în ultima vreme există în pămînt suficientă umiditate; aceasta permite ca solul să se poată ara mai ușor și mai adînc și să poată fi bine mărunțit. Fiecare zi întîrziere duce la uscarea solului.

Două lucrări de bază efectuate cu plugul, cu discuitorul și cu plugul, sau invers dau producții mai mari decît atunci cînd solul a primit o singură lucrare. Astfel, pe cernoziomul castaniu deschis de la Valul lui Traian, regiunea Constanța, grîul de toamnă și porumbul cultivate în două arături (una de vară și alta de toamnă) au produs în medie pe 4 ani, cu 501 și respectiv cu 368 kg la ha mai mult decît grîul cultivat într-o singură arătură efectuată toamna. Acolo unde nu se poate face decît o singură arătură este bine ca aceasta să se execute vara.

Lucrările de vară trebuie să lase pămîntul bine mărunțit, afînat și fără bolovani. De aceea, este necesar ca în funcție de umiditatea solului, adîncimea și lățimea brazdelor să se regleze astfel încît să nu se scoată bulgări. In condițiile acestui an, în cele mai multe regiuni ale țării umiditatea solului permite executarea unei arături la 18-22 cm. și o mărunțire bună. Acolo unde brazdele răsturnate nu se desfac îndeajuns, grapa atașată de plug, eventual tăvălugul stelat, completează mărunțirea. Dacă solul este îndesat din cauza ploilor sau atunci cînd răsar buruieni se va lucra cu grapa sau cultivatorul (extirpatorul).

Distrugerea pirului și pălămidei cere lucrări speciale. In cazul pirului, acolo unde discurile pot pătrunde pînă sub vatră pentru a tăia rizomii se lucrează cu aceste unelte în lungul și în latul locului; se așteaptă apoi pînă ce rizomii lăstăresc după care se ară cu plugul la 20-22 cm. adîncime. Dacă solul este îndesat și discurile nu pot pătrunde adînc se ară mai întîi pînă sub vatra rizomilor, pentru a-i aduce la suprafață apoi se discuiește așa cum s-a arătat; cînd au apărut la suprafață lăstarii dați din rizomi se ară la 20-22 cm. adîncime.

Pentru distrugerea pălămidei se face o lucrare cu discuitorul la 5-7 cm. și apoi se ară prima dată la 10-12 cm. și a doua oară la 22-25 cm. atunci cînd apar în masă rozetele pălămidei. Acolo unde nu se pot efectua decît două lucrări se renunță la discuire și se ară la 22-25 cm.

Pe lîngă umiditatea solului și starea de îmburuienire, la efectuarea lucrărilor trebuie să ținem seama de felul solului, plantele cultivate ș.a.m.d. Așa, de exemplu, pe cernoziomurile cu orizontul cu humus mai gros se trece direct la arătură mai adîncă; pe terenurile cu stratul arabil subțire și în special pe cele din regiunile umede — pe podzoluri, adîncirea stratului arabil se face treptat; pe sărături se ară — cu răsturnarea brazdei — numai stratul de la suprafață mai sărac în săruri iar restul (în adîncime) se subsolează. Pe terenurile în pantă nu se ară din deal în vale ci de-a latul pantei — paralel cu curbele de nivel — luîndu-se totodată măsuri suplimentare de luptă împotriva eroziunii.

Experiențele și practica fruntașilor de pe ogoare au arătat că pentru grîul de toamnă dezmiriștirea efectuată la 8 cm. (cu plugul) urmată în toamnă de o arătură la 10 cm. sau arătura de vară la 20 cm. urmată în toamnă de cultivație, a dat rezultate mai bune decît o singură arătură făcută toamna la 10 cm. adîncime. Sporurile obținute în medie pe mai mulți ani, au fost de 636 și respectiv 688 kg. la ha. la stațiunea Valul lui Traian, raionul Medgidia, 475 și respectiv 446 kg la ha la stațiunea Mărculești, raionul Fetești, 536 și respectiv 503 kg. la ha. la stațiunea Tg. Frumos, raionul Tg. Frumos, 571 și respectiv 550 kg. la ha. la stațiunea Moara Domnească, raionul Brănești și 174 respectiv 268 kg. la ha. la Văcărești, raionul Tîrgoviște. Acolo unde s-a dezmiriștit la 5-7 cm. (cu discuitorul) iar la 2-3 săptămîni s-a arat cu plugul la 20-22 cm. grîul a dat, de asemenea, producții foarte bune.

Secara, orzul și borceagul de toamnă cer aceleași lucrări ca și grîul de toamnă. Rapița dă producții mai mari atunci cînd solul se ară vara mai adînc.

Rezultatele obținute la porumb, pe cernoziomul puternic degradat de la stațiunea experimentală I.C.A.R. Studina, raionul Caracal și pe solul brun roșcat de pădure de la stațiunea Moara Domnească au arătat că arătura de vară la 20 cm. adîncime a dat producții practic egale sau mai mari față de arătura făcută vara la 10 cm și toamna la 20 cm. Pe lăcoviștea de la Institutul agronomic Timișoara s-a obținut un spor de 546 kg. la ha. față de solul dezmiriștit cu discuitorul și apoi arat după 2-3 săptămîni.

În cazul culturilor irigate, spre exemplu la porumb și la cartofi pe terenul arat mai dînc, la 30 cm., s-au realizat cele mai mari producții.

Sfecla de zahăr și cartofii cer o lucrare mai adîncă a solului chiar în cazul cînd nu se irigă. Pentru sfecla de zahăr arătura de vară la 20 cm. care a primit gunoi de grajd, urmată toamna tîrziu de o arătură la 30 cm adîncime, a dat cele mai bune rezultate în Republica Cehoslovacă. Este bine să se încerce și la noi această metodă.

Odată cu lucrarea de bază (arătura) este bine să se încorporeze și îngrășăminte ca, de exemplu, gunoiul de grajd și superfosfatul iar pe alocuri și sarea potasică. De cele mai multe ori cantitatea de gunoi de grajd de 20 tone la ha. în zonele de stepă și silvostepă și 30 tone la ha. în zona umedă a dat cele mai economice sporuri de producție. Felul îngrășămintelor minerale și cantitatea ce se încorporează odată cu arătura de bază variază cu tipul de sol, felul plantelor cultivate și cu îngrășămintele date anterior. In mare se poate spune că în zona de stepă îngrășămîntul fosfatic (200-250 kg la ha superfosfat) iar în zona umedă îngrășămîntul azotat (200-300 kg. la ha. azotat de amoniu) au dat sporuri de producție asigurate și economice.

Pentru continua îmbunătăţire a muncii cultural — educative de masă

PLENARA CONSILIULUI SINDICAL REGIONAL CONSTANŢA

Zilele acestea a avut loc Plenara lărgită a Consiliului sindical regional Constanţa, consacrată analizei activităţii cultural-educative de masă desfăşurată de organizaţiile sindicale din regiune. Au participat numeroşi activişti culturali din întreprinderi, instituţii, din gospodării agricole de stat şi staţiuni de maşini şi tractoare, directori de cluburi, bibliotecari, reprezentanţi ai instituţiilor culturale de stat etc.

Din darea de seamă prezentată de tovarăşul Dinu Constantin, vicepreşedinte al Consiliului sindical regional a reieşit că munca cultural-educativă, desfăşurată în ultima vreme la un nivel superior, a contribuit din plin la obţinerea de noi succese în dezvoltarea industriei şi a agriculturii regiunii.

De pildă, numai S.M.T.-urile din raionul Hîrşova au obţinut pe primul semestru al anului economii în valoare de 3.400.000 lei. Iniţiativa S.M.T. Băneasa de gospodărire chibzuită a brigăzilor, finanţarea brigăzilor de tractoare pe bază de evidenţă contabilă, s-a extins la toate brigăzile de tractoare din regiune. Această iniţiativă a fost urmată de chemările la întrecere ale mecanizatorilor de la S.M.T. Cobadin şi Chirnogeni, care au ca obiective executarea unor lucrări de calitate şi reducerea preţului de cost.

In regiunea Constanţa, prima regiune cu agricultura complet colectivizată, munca cultural-educativă de masă este chemată să sprijine creşterea producţiei agricole, să lichideze urmele înapoierii economice în care a fost ţinută de burghezie şi moşierimea romînă această regiune a ţării, să ridice cunoştinţele politice, ştiinţifice şi de cultură generală ale oamenilor muncii.

Este cît se poate de semnificativ că acolo unde organizaţiile sindicale au desfăşurat numeroase şi variate acţiuni cultural-educative au fost obţinute şi cele mai bune rezultate în producţie. Astfel, S.M.T. Cobadin a fost distinsă pe anul 1958 cu titlul de staţiune fruntaşă pe ţară. La acest succes a contribuit şi propaganda tehnică care a influenţat ridicarea calificării mecanizatorilor, activitatea rodnică a clubului, temeinica muncă de educaţie socialistă făcută mecanizatorilor.

Intensificarea propagandei prin conferinţe, organizarea unor schimburi de experienţă între fruntaşi şi inovatori, buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă, au contribuit la succesele obţinute în producţie de S.M.T. Jegălia, G.A.S. Peştera, G.A.S. Luciu-Giurgeni, G.A.S. Costache Burcă, G.A.S. Agigea etc.

Totuşi din dezbaterile Plenarei a reieşit că munca de propagandă tehnică nu se desfăşoară pretutindeni la nivelul cerut. In S.M.T.-urile şi G.A.S.-urile din regiunea Constanţa sînt 21 de cluburi. O activitate rodnică desfăşoară, de exemplu, clubul de la S.M.T. Cobadin, S.M.T. Pantelimon, de la gospodăria de stat Costache Burcă şi altele. Mai sînt însă comitete sindicale care nu se îngrijesc de buna activitate a cluburilor, nu au atras în colectivele de conducere un număr mare de muncitori fruntaşi, ingineri şi tehnicieni. Cluburile de la S.M.T. Castelu, S.M.T. Ţăndărei, S.M.T. Topraisar au o activitate slabă, desfăşurată fără un plan de muncă. In timpul iernii clubul gospodăriei de stat Luciu Giurgeni fusese transformat în magazie de cereale. La gospodăria de stat „23 August" aparatul de proiecţie nu funcţionează, iar gospodăriile agricole de stat Baia, Sarinasuf şi S.M.T. Valea Nucarilor ţin nefolosite staţiile de radioamplificare.

Dacă în unităţile din raionul Feteşti munca cu cartea se duce satisfăcător, dacă în regiune sînt biblioteci cu o bună activitate ca la G.A.S. Peştera, G.A.S. Dorobanţu, G.A.S. Basarabi, S.M.T. Cobadin, Centrul Mecanic Nazarcea şi altele, în schimb la S.M.T. Sibioara multe cărţi împrumutate nu au mai fost înapoiate, la S.M.T. Valea Nucarilor sînt puţini cititori şi nu se ţin recenzii, la gospodăria de stat Sarinasuf biblioteca a stat închisă săptămîni întregi. De asemenea, unele comitete sindicale nu se îngrijesc să cumpere cărţi noi deşi au fonduri speciale alocate. In asemenea condiţii activitatea culturală de masă este lipsită de mijloace eficiente care pot contribui la ridicarea nivelului politic de cultură generală şi profesional al muncitorilor, la educarea muncitorilor în spiritul unei noi atitudini faţă de muncă şi avutul obştesc.

In multe S.M.T.-uri şi gospodării de stat funcţionează formaţii artistice care prin programele lor bogate sprijină activ realizarea sarcinilor de producţie. Dintre acestea, menţionăm formaţiile gospodăriilor de stat Dudeşti, Peştera, Feteşti, Costache Burcă, S.M.T. Sibioara, S.M.T. Cobadin. Formaţiile artistice din raionul Negru Vodă au susţinut numai într-un interval de o lună 23 de programe artistice.

Participanţii la discuţii au arătat însă că nu toate unităţile agricole de stat au dovedit o preocupare corespunzătoare pentru dezvoltarea activităţii artistice de amatori. Printre acestea sînt gospodăriile de stat Jegălia, Perişoru, Bărăganu, Pietroiu, Cocargeaua, Ţăndărei, Mircea Vodă, Ciocîrlia, Medgidia, Ţepeş Vodă, Stupina, Sarinasuf, S.M.T. Pantelimon, S.M.T. Castelu, S.M.T. Valea Nucarilor. De aceea Plenara a subliniat necesitatea întăririi acestei activităţi atît prin patronarea unităţilor socialiste din agricultură de către întreprinderile industriale, cît şi prin instruirea temeinică a responsabililor culturali, recrutarea unor instructori artistici corespunzători etc.

Sintetizînd cauzele lipsurilor manifestate în activitatea organelor sindicale, Plenara a adoptat în încheiere o hotărîre în care sînt cuprinse o seamă de măsuri pentru intensificarea muncii cultural-educative de masă în gospodării de stat, S.M.T., centre mecanice şi staţiuni experimentale şi a trasat organelor sindicale sarcina îmbunătăţirii continue a stilului şi metodelor de muncă cu masele.

Plenara consiliului sindical regional Constanţa are astfel semnificaţia începerii unei noi etape în care munca culturală de masă va sprijini cu şi mai mare eficacitate sarcinile dezvoltării rapide, pe o treaptă tot mai înaltă a agriculturii acestei regiuni.

De două ori fruntaşi

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Cobadin au cîştigat pe anul 1958 titlul de fruntaşi pe ţară. Despre meritele lor în producţie am mai scris: un preţ de cost per hantru de numai 84,06 faţă de 118,38 cît a fost planificat, economii globale de aproape 1.500.000 lei, o productivitate de 550 hantri pe tractor convenţional care depăşeşte sarcina trasată de conducerea de la Constanţa pentru anul 1960, cu 130 de hantri.

„Secretul" acestor succese l-a dezvăluit preşedintele comitetului de întreprindere de la S.M.T. Cobadin, tovarăşul Ion Florescu, la Plenara Consiliului sindical regional Constanţa.

In primul rînd, comitetul de întreprindere a popularizat cu stăruinţă sarcinile de plan în fiecare campanie pe tractorist şi brigadă. Intrecerea socialistă a fost bine organizată, susţinută de foile volante decadale, de steguleţele zburătoare: „Tractorist fruntaş pe decadă", „Brigadă fruntaşă pe decadă", „Tractorist fruntaş pe staţiune" etc. La fiecare decadă organizatorul de grupă a ţinut o şedinţă de stabilire a fruntaşului care urma să apară la panoul de onoare. Pentru mecanizatorii evidenţiaţi în muncă comitetul de întreprindere a trimis familiilor lor scrisori. La stimularea morală a mecanizatorilor a contribuit şi grija permanentă a colectivului de conducere a staţiunii care a asigurat condiţii bune de muncă şi trai.

Dar mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin s-au dovedit fruntaşi şi în munca culturală. Invăţămîntul de masă, conferinţele tehnice ţinute de grupul de conferenţiari al staţiunii au contribuit temeinic la o mai bună pregătire profesională a mecanizatorilor.

Biblioteca staţiunii are cititori pasionaţi printre care lăcătuşii Mihăilescu Constantin, Neacşu Ion, tractoristul Nicoară Gh. şi alţii. Ea trimite permanent celor 11 biblioteci mobile ale brigăzilor, cărţi noi. Mecanizatorii au în fiecare lună în jurul a 650 de abonamente la ziare şi reviste.

Un succes al muncii comisiei culturale de masă îl constituie activitatea clubului staţiunii. Aici se face în fiecare săptămînă informarea despre principalele evenimente interne şi internaţionale, se ţin conferinţe cu caracter tehnic, ştiinţific, istoric. Astfel, pe lîngă conferinţe care tratau probleme de îngrijire tehnică a tractoarelor, conferenţiarii — recrutaţi dintre ingineri şi muncitori — au vorbit şi despre tradiţiile de luptă ale poporului nostru, despre revoluţia din 1848, despre răscoala din 1907, contribuind astfel la educarea patriotică a mecanizatorilor.

Tot la club îşi desfăşoară activitatea brigada artistică de agitaţie. Nu a fost uşor pînă i-au dat fiinţă. Ani de zile s-a discutat la S.M.T. Cobadin despre necesitatea ei, dar lucrurile au rămas ca mai înainte. Acum însă cei care au pus bazele acestei formaţii, printre care tehnicianul agronom Cioară Anghel, tractoriştii Mihai Ion, Căzăuşu Solomon, s-au angajat să continue cu rîvnă pregătirile lor, să arate că sînt capabili de rezultate mai bune. Căci în acest an brigada lor nu a reuşit să treacă mai departe de faza raională. Dar aceasta nu scade din meritul muncii lor. Iar activitatea brigăzii artistice s-a dovedit folositoare producţiei.

— Am pierdut un loc la faza raională dintr-o greşeală de program şi de montare, ne spune cu părere de rău tov. Florescu Ion. Este însă vina noastră, a comitetului de întreprindere că nu am controlat îndeaproape spectacolul brigăzii şi munca instructorului artistic. Pe viitor nu se va mai întîmpla aşa ceva.

Am reţinut ultimele cuvinte căci ele reprezintă un învăţămînt preţios. Nu este de ajuns să înfiinţezi o brigadă artistică. Trebuie să o ajuţi în muncă, să-i asiguri continuitatea, să urmăreşti calitatea artistică a programului, eficienţa lui politică. Toate aceste preocupări cad în sarcina comitetelor de întreprindere şi ele trebuie privite cu toată atenţia.

La S.M.T. Cobadin a fost înţeleasă pe deplin însemnătatea muncii cultural-educative de masă. De aceea aceasta este orientată să sprijine temeinic întrecerea socialistă, creşterea producţiei agricole la hectar. De curînd ei au pornit o nouă iniţiativă: „Fiecare al 5-lea hantru — cu carburanţi economisiţi". Comitetul sindical şi-a propus să susţină această iniţiativă cu toate mijloacele muncii culturale de masă.

Şi nici nu se poate altfel. La S.M.T Cobadin succesele în organizarea muncii, folosirea raţională a tehnicii noi şi exploatarea corespunzătoare a parcului de maşini au o strînsă legătură cu ridicarea continuă a nivelului cultural şi politic al mecanizatorilor. Iar comitetul sindical şi activul cultural au dovedit că stăpînesc un bun stil de muncă. Iată de ce spuneam că cei de la S.M.T. Cobadin sînt de două ori fruntaşi.

Clubul staţiunii de maşini şi tractoare Cobadin.

Grupajul: „PENTRU CONTINUA IMBUNATAŢIRE A MUNCII CULTURAL-EDUCATIVE DE MASĂ" a fost realizat de LUCIAN CURSARU

„Nu ne vom opri aici"

Batea la uşă prima fază a concursului republican al artiştilor amatori. La gospodăria de stat Dudeşti nu exista însă nici cea mai mică preocupare pentru acest eveniment. Ba chiar comitetul sindical era acela care se văita: „Nu putem înfiinţa brigada artistică de agitaţie. Nu avem oameni, nu avem condiţii. E greu, aici în baltă..."

Dar consiliul sindical raional Feteşti nu s-a împăcat cu aceste „motivări". De aceea, imediat, a trimis la gospodărie pe secretarul consiliului. Acesta a discutat din nou cu comitetul de întreprindere, cu muncitorii şi cu conducerea gospodăriei. Aşa s-a făcut că directorul însuşi, Cheler Mihai, a devenit primul susţinător al acestei acţiuni. Au fost cîştigaţi apoi şi alţii.

Inceputurile brigăzii de agitaţie trebuiesc căutate însă la sectorul zootehnic. Preşedintele comitetului de întreprindere Cazacu Constantin a sfătuit pe organizatorul acestei grupe sindicale să pună în discuţia membrilor de sindicat problema înfiinţării primei brigăzi artistice de agitaţie.

Bine argumentată şi susţinută propunerea a avut succes. Membrii brigăzii s-au aşternut pe treabă. Repetiţiile le făceau în grajd şi mai ales... în secret. Aşa hotărîseră. Cînd au anunţat spectacolul a fost o adevărată surpriză. Primul succes obţinut a dat încredere iniţiatorilor, trezind totodată interesul altor muncitori şi tehnicieni.

Din acest moment s-a creat o atmosferă de trainică preocupare pentru activitatea artistică. Au început repetiţiile şi cei care se înscriseseră în echipa de dansuri. Contabilul gospodăriei, Jiva Brancov s-a oferit să pregătească un cor. După cîteva repetiţii formaţia număra peste 40 de persoane.

In scurt timp formaţiile artistice ale gospodăriei au început să dea spectacole pentru muncitorii din secţiile mai îndepărtate, apoi în Cocargeaua, Rasova, Feteşti şi în alte comune.

Programul bogat al brigăzii de agitaţie populariza succesele muncitorilor fruntaşi, metodele lor, satiriza pe cei care neglijeau avutul gospodăriei.

Acum de brigada artistică de agitaţie se ocupă inginerul Mărceanu Constantin, candidat de partid. Membrii brigăzii au căpătat mai multă experienţă şi îndemînare pe scenă. De aceea nu întîmplător au ajuns în faza regională desfăşurată de curînd la Cernavodă.

Zilele trecute, preşedintele comitetului de întreprindere, venit cu treburi prin Constanţa, s-a repezit şi pe la Consiliul sindical regional. Motivul? Vroia să afle cu cîteva zile mai devreme cum a fost clasificată şi apreciată brigada artistică a gospodăriei (Şi nu se poate afirma că nu avea emoţii).

— Oricare ar fi rezultatul, îmi spune el, noi nu ne vom opri aici. Munca culturală artistică va urma drumul ei înainte, va cîştiga noi prieteni. Am hotărît să mărim corul şi vom realiza acest lucru. Vom îmbunătăţi activitatea bibliotecilor, a colţurilor roşii, vom face mai atractiv şi mai mobilizator programul staţiei de radioamplificare.

Se opreşte şi mă priveşte surprins că notez cu atenţie aceste proiecte, pe care le consideră probabil ca ceva foarte obişnuit. Apoi adaugă:

— Păcat totuşi că nu pot să le duc nici o veste celor de acasă. Dar oricum, n-au de ce să fie aşa de îngrijoraţi. Nici nu ştiţi cît de bine s-au prezentat la faza regională de la Cernavodă.

Deci brigada artistică de agitaţie a gospodăriei de stat Dudeşti aspiră acum la unul din primele locuri ale concursului. Şi cînd te gîndeşti că nu de mult erau unii care se jeluiau că ea nu poate lua fiinţă.

Să fie şi acesta un învăţămînt.

PUNCTE DE VEDERE

Un bun exemplu

Plenara Consiliului sindical regional s-a încheiat tîrziu, puţin după miezul nopţii. Planul de măsuri ce a fost aprobat, în încheierea lucrărilor, a concretizat atmosfera de entuziasm, de adîncă seriozitate în care s-au discutat problemele muncii culturale de masă.

A doua zi, dimineaţa, vizitînd S.M.T. Castelu am întîlnit la comitetul de întreprindere pe tov. Nicolae, activist al comitetului sindical raional Medgidia. Venise să se sfătuiască cu membrii comitetului de întreprindere pentru ca activitatea culturală de aici să pornească pe un drum rodnic, să se desfăşoare la nivelul dorit.

— Deşi S.M.T. Castelu este la numai cîţiva kilometri de raion, l-am neglijat, îmi arată sincer tov. Nicolae. Lipsa de preocupare a consiliului sindical raional pentru activitatea cultural-educativă de aici a făcut ca acest puternic centru să nu aibă formaţii artistice, clubul să fie insuficient folosit şi alte lipsuri asemănătoare.

Plenara consiliului sindical regional ne-a dat imboldul să facem o cotitură radicală în munca noastră. Vă asigur că într-o lună şi jumătate brigada artistică de agitaţie de aici va prezenta primul său spectacol. Este angajamentul nostru în cinstea măreţei aniversări a lui 23 August.

Iată un bun exemplu de promptitudine şi exigenţă pe care îl aşteptăm de la toţi activiştii sindicali ai regiunii Constanţa.

In primul rînd continuitatea

„Am tras multe învăţăminte din această Plenară, îmi spunea entuziasmat într-o pauză un activist al Consiliului sindical raional Feteşti. In primul rînd că trebuie să asigurăm cu orice preţ continuitatea activităţii formaţiilor artistice. Există tendinţa în unităţile din agricultură ca în perioadele de vîrf ale muncii brigada de agitaţie să se dizolve pentru că membrii ei sînt împărţiţi în sectoare diferite, departe unul de altul. Cu mai multă grijă, cu un oarecare efort intern de organizare a muncii, pe care-l poate face atît conducerea S.M.T. sau G.A.S. cît şi comitetul de întreprindere, membrii brigăzii de agitaţie pot fi ajutaţi să se întîlnească mai uşor, să repete împreună programe noi. Şi cît de necesar este un program de brigadă bine pregătit, cu aspecte variate, prezentat la o secţie a gospodăriei de stat sau la brigăzile de tractoare. Cîtă bucurie, bună dispoziţie şi încredere ar da muncitorilor şi mecanizatorilor aflaţi în campanie un asemenea program. Cît de mult ar contribui el la activitatea de producţie".

Mai trebuie să adăugăm că acest punct de vedere este pe deplin realizabil? Avem încrederea că acest entuziasm va fi molipsitor şi că tot mai mulţi activişti vor căuta modalităţile pentru a asigura continuitatea activităţii formaţiilor artistice de amatori.

Mai multă atenţie clubului

Cluburile muncitoreşti au fost, în general, în centrul discuţiilor plenarei. De unde se vede că li se acordă o importanţă deosebită. Şi e firesc. Numai că prea puţine cluburi au fost evidenţiate.

Motivul: activitatea se desfăşoară sporadic, fără plan de muncă, responsabilii de club nu au pregătirea culturală necesară, nu-şi cunosc atribuţiile şi mai ales fiind încadraţi în producţie se ocupă prea puţin de activitatea clubului. De aceea, hotărîrea cu privire la promovarea unor elemente cu pregătire corespunzătoare, dornice de muncă, ca şi cursul de instruire ce a fost prevăzut pentru directorii de club, au fost primite cu multă însufleţire.

Ar fi bine ca traducerea în viaţă a acestor hotărîri să fie urmată şi de o creştere a numărului de cluburi în unităţile agricole de stat din regiunea Constanţa.

Cluburile de la gospodăria de stat „Dr. Rusel" şi S.M.T. Chirnogeni nu sînt îngrijite, inventarul este ţinut în dezordine.

— Uite de-abia am venit la voi şi parcă mă văd în clubul nostru de la Chirnogeni. Seamănă leit.

Desen de N. CLAUDIU

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

Au primit chitanţa nr. 1 pe raion

Imediat după ce au terminat de recoltat orzul, membrii întovărăşirii agricole „1 Mai" din comuna Flămînda, raionul Videle, au predat bazei de recepţie din Tîrnavele, în contul muncilor S.M.T., o cantitate de peste 700 kg orz cu greutatea hectolitrică 63, obţinînd în felul acesta chitanţa nr. 1, pe raion la predarea cerealelor din noua recoltă.

P. VIRGINIA
şi B. TRAIAN
corespondenţi

Gospodăria producţiilor mari

Au trecut doar cîteva zile de cînd am scris că gospodăria de stat Chereuşa a bătut recordul pe ţară la producţia de lînă — tunzînd de la un berbec 24 de kg. — şi iată că această unitate băimăreană anunţă o nouă producţie mare. In prima zi de recoltare a griului, gospodăria a recoltat 15 ha. obţinînd în medie 4.000 de kg. de grîu la hectar. Griul a fost predat imediat la baza de recepţie.

În contul muncilor S. M. T.

Gospodăria agricolă colectivă „Inainte" din comuna Romanu, se numără printre unităţile agricole socialist-cooperatiste din raionul Brăila, fruntaşe la strîngerea recoltelor. De îndată ce grînele au dat în pîrgă a şi început munca. Numai în 3 zile pe ogoarele acestei gospodării a fost recoltat orzul de pe suprafaţa de 50 hectare precum şi aproape 20 de hectare de grîu. Recoltatul grîului continuă şi acum cu intensitate. Se face cu combinele.

Dornici să fie fruntaşi şi la predarea primelor boabe statului, îndată după recoltarea orzului colectiviştii din Romanu, au încărcat autocamionul gospodăriei şi au transportat la baza de recepţie din Brăila aproape 6.000 de kg. de orz în contul muncilor S.M.T. Ei au predat şi orzul contractat primind chitanţa nr. 1 pe raion la predarea cerealelor către stat.

Primele două vagoane de grîu predate la baza de recepţie

Pe ogoarele gospodăriilor agricole de stat din regiunea Constanţa, recoltatul este în toi. Zilnic ne sosesc veşti despre gospodării de stat care au terminat de strîns orzul şi au început din plin recoltatul griului. Pînă zilele acestea, gospodării agricole de stat ca Jegălia, Bărăganu, Pietroiu şi multe altele s-au situat în frunte la recoltarea grîului. Intr-un timp scurt, gospodăria agricolă de stat Jegălia a recoltat 300 de hectare cultivate cu grîu, iar gospodăria de stat Bărăganu aproape 100 de hectare. Odată cu recoltările, gospodăriile de stat trimit la bazele de recepţie pentru fondul central al statului, primele cantităţi de grîu din recolta acestui an.

In fruntea acestei acţiuni se situează gospodăria agricolă de stat Bărăganu, care a trimis la baza de recepţie peste 2 vagoane de grîu, numai bob şi bob.

PE SCURT

● Cei mai mulţi producători agricoli deţinători de oi din satul Milăşel, regiunea Cluj, au încheiat în acest an contracte cu întreprinderea raională D.C.A. Luduş, pentru a preda statului cantităţi însemnate de lînă. Printre aceştia s-au numărat şi ţăranii muncitori Teodor, Gorea, Dumitru Gorea, Dumitru Petru şi încă mulţi alţii care, zilele acestea, şi-au respectat contractele predînd D.C.A.-ului fiecare cîte 16 kg de lînă contractată. (IOAN GOREA — corespondent).

● Ţăranii muncitori din raionul Teleajen îşi valorifică cu încredere prin cooperativele săteşti, produsele agricole ce le prisosesc. Numai în ultima vreme la Agevacoop-ul raional au fost primite peste 78.000 de ouă, 19.000 de kg de prune uscate şi afumate, 4.700 de kg de nuci, 1.000 de kg de plante medicinale, 340 de kg de păsări etc.

Realizări însemnate au fost obţinute în acest raion şi la încheierea de contracte pentru livrarea de cereale statului. La grîu, de pildă, planul a fost realizat în procent de 102 la sută. Cele mai bune rezultate atît la achiziţii cît şi la contractări au fost obţinute de cooperativele din comunele Aluniş, Mîneciu-Ungureni şi altele. (VASILE C. ENESCU — corespondent).

● In fiecare an, gospodăria agricolă colectivă din Rugineşti contractează însemnate cantităţi de cereale şi struguri cu statul. Anul acesta, produsele contractate de gospodărie se ridică la aproape 10.000 de kg. de grîu, 30.000 de kg de struguri de masă etc. (C. STOICESCU — corespondent).

Din lan direct la bază

Recoltatul grîului a început şi în gospodăriile de stat ieşene. Gospodăria de stat Cristeşti a recoltat suprafaţa de 400 de ha cultivate cu grîu în mai puţin de cinci zile întregi. Producţia planificată a fost depăşită cu 250 de kg la hectar. Grîul a fost transportat la baza de recepţie direct din lan. Planul de livrare a fost depăşit.

E bine să ştim

Cum se face hrănirea suplimentară extraradiculară a viilor pe rod

Se ştie că aplicarea îngrăşămintelor în timpul vegetaţiei la viţa de vie este o problemă destul de grea. Greutatea constă în faptul că în această perioadă îngrăşămintele trebuie date repetat şi introduse la adîncimea medie de dezvoltare a sistemului radicular. Pentru a evita acest neajuns, în Uniunea Sovietică cît şi în ţara noastră s-a procedat în ultimul timp la hrănirea extraradiculară. Prin hrănirea extraradiculară se înţelege stropirea viţei de vie — a părţii ei vegetative — cu elemente nutritive dizolvate în apă, fie separat, fie o dată cu stropirea contra manei cu zeamă bordeleză.

Experienţele şi observaţiile cercetătorilor şi practicienilor, au arătat că hrănirile extraradiculare cu fosfor şi potasiu au o influenţă pozitivă asupra transformării zaharurilor şi migrării (trecerii) lor în frunze spre ciorchini. In practică prin hrănirea extraradiculară se obţin sporuri de recolte de cca 30 la sută. Astfel, la gospodăria agricolă de stat Iveşti prin îngrăşarea extraradiculară a plantaţiilor pe rod din cadrul punctului experimental viticol, s-a obţinut un spor de recoltă de 39 la sută la soiurile Chasselas şi Fetească albă în anii 1957 şi 1958. Prin folosirea îngrăşămintelor extraradiculare au fost dobîndite rezultate foarte bune şi în punerea rapidă pe rod a viilor tinere pe nisipuri.

Experienţa cu îngrăşăminte extraradiculare executată la punctul experimental de la gospodăria agricolă de stat Iveşti la soiurile Fetească şi Chasselas, şi la Staţiunea Experimentală Viticolă Odobeşti a dat rezultate excelente. Datorită acestui fapt în anul 1959 metoda îngrăşării extraradiculare a început să se aplice în toate plantaţiile de vii pe rod şi tinere. Ca îngrăşăminte au fost folosite azotatul de amoniu, superfosfatul şi sarea potasică — administrate o dată cu stropirile contra manei cu zeamă bordeleză. Intervalul între stropiri a fost de cca 2 săptămîni. Pentru ca substanţele minerale să fie absorbite în întregime de plante trebuie ca acestea să stea cît mai mult timp sub formă de stropi fini de soluţie pe frunze. Cele mai bune rezultate se obţin cînd stropirile se fac pe timp răcoros astfel încît stropii fini pulverizaţi să rămînă cît mai mult timp pe frunze.

Din rezultatele obţinute a reieşit că cele mai eficace stropiri sînt cele aplicate după înflorit şi împreună cu zeama bordeleză, operaţia fiind şi mai economică. Hrănirile extraradiculare aplicate înainte de înflorit nu s-au dovedit a fi atît de eficiente, de aceea ele trebuie efectuate între 10 iunie — 15 august. In perioada aceasta potenţialul de hrănire a frunzelor este incomplet folosit; prin îngrăşarea extraradiculară asigurăm plantei posibilitatea de a se hrăni mai uniform, potrivit cerinţelor ei biologice. In acest timp au loc şi procese fiziologice importante cum sînt: creşterea intensivă a lăstarilor şi a rădăcinilor, maturarea lor, diferenţierea mugurilor, depunerea substanţelor de rezervă etc.

Soluţia de stropit s-a preparat prin adăugarea elementelor nutritive dizolvate în apă, la soluţia de zeamă bordeleză în aşa fel ca azotul (N) să aibă o concentraţie de 0,5 la sută substanţă activă, iar fosforul (P_2O_5) şi potasiul (K_2O), 0,5 la sută. Prin amestecarea soluţiei nutritive cu zeamă bordeleză se pare că scade aciditatea superfosfatului; acest fapt nu este însă primejdios pentru plante. Deşi în practică s-a aplicat N, P şi K plus zeamă bordeleză, din cercetările ştiinţifice reiese că azotul (N) nu trebuie folosit în asemenea combinaţii deoarece provoacă un dezechilibru fiziologic, care împiedică depunerea substanţelor de rezervă în fructe. Azotul înlesneşte procesele de sinteză şi împiedică depunerea normală a substanţelor asimilate în organele plantei.

Marele interes pe care-l prezintă hrănirea extraradiculară constă în faptul că ea se poate aplica cu uşurinţă în perioadele cînd viţa de vie are mai multă nevoie de îngrăşăminte, cînd potenţialul ei de asimilare rămîne aproape nesatisfăcut.

Din cele de mai sus se desprind următoarele concluzii:

Hrănirea extraradiculară se recomandă să se facă prin 3—4 stropiri aplicate în perioada de după înflorit pînă la pîrgă.

Ingrăşămintele aplicate extraradicular trebuie asociate cu zeamă bordeleză pentru ca eficienţa biologică a plantei să coincidă şi cu cea economică. In toate cazurile trebuie stropit cu fosfor şi potasiu în concentraţii de 0,5 la sută substanţă activă pentru fiecare element în parte.

Practic pentru pregătirea a 100 litri soluţie de stropit se procedează în felul următor: se iau pînă la 3 kg. superfosfat (2,5 — 2,8 kg) se pun într-un vas cu cca. 30 litri apă în care se lasă cca o zi agitîndu-se bine. Soluţia respectivă se decantează şi tot în ea se dizolvă îngrăşăminte de potasiu, cca 1 kg. Soluţia pentru stropit se diluează cu 70 litri apă. Stropirea făcîndu-se împreună cu zeama bordeleză, sulfatul de cupru în cantitatea necesară concentraţiei, se dizolvă în 20 litri apă, se amestecă cu soluţia de îngrăşămînt şi se toarnă în 50 litri soluţie de lapte de var care cuprinde aproximativ cantitatea de var necesară neutralizării sulfatului de cupru dizolvat. Soluţiile de stropit se vor folosi în ziua preparării.

Reţeta arătată mai sus, este cît se poate de uşor de aplicat dovedindu-se bună prin rezultatele obţinute cît şi în urma analizelor chimice de laborator a substanţelor folosite.

AVRAM D. TUDOSIE
inginer cercetător la Staţiunea experimentală viticolă Odobeşti

SANDU SINDILĂ
inginer şef la G.A.S. Iveşti

Pentru recolte sporite de sfeclă de zahăr

In anul trecut, în comuna Prejmer, raionul Codlea, au fost cultivate cu sfeclă de zahăr 174 de hectare. Deși condițiile climatice n-au fost prea favorabile, totuși colectiviștii și întovărășiții din comună (comuna este complet cooperativizată) au recoltat și livrat fabricii de zahăr Bod peste 316 vagoane sfeclă de zahăr, primind în schimb peste 1.200.000 lei, circa 25.000 kg. zahăr, zeci de vagoane de borhot, fără a mai vorbi de alte avantaje.

Sarcinile mărețe trasate prin documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, au dat un puternic avînt cultivatorilor din Prejmer, în bătălia pentru a obține o producție cît mai mare de sfeclă de zahăr. Totodată ei au extins și suprafețele cultivate cu această plantă. Astfel, în acest an suprafața de teren cultivată cu sfecla de zahăr a crescut de la 174 la 288 hectare, 50 de hectare fiind cultivate de gospodăria de stat, 56 hectare de gospodăria colectivă și 182 hectare de întovărășirile agricole.

Terenul cultivat cu sfeclă de zahăr a fost bine îngrășat și lucrat, dîndu-se cîte 30 de tone gunoi de grajd la ha. care a fost încorporat odată cu arătura adîncă de toamnă, iar înainte sau odată cu însămînțarea s-au mai aplicat circa 200 de kg. la ha. superfosfat și 100 de kg. la ha. azotat de amoniu. De asemenea, la prima prașilă s-a aplicat o îngrășare suplimentară cu circa 50 de kg. azotat și 100 de kg. superfosfat la hectar. Tot în cadrul îngrășării suplimentare s-a folosit de către unii cultivatori și mustul de grajd diluat cu apă, dîndu-se 2.000-3.000 de litri la ha.

Primele două prașile, buchetatul și răritul s-au executat la timp și în bune condiții agrotehnice, iar în prezent se zorește la terminarea prașilei a III-a.

In acest an, cultivatorii de sfeclă de zahăr din Prejmer s-au angajat să obțină o producție de cel puțin 25.000 de kg. de sfeclă de zahăr la hectar. Starea actuală a culturilor promite nu numai realizarea angajamentului luat, ci chiar și depășirea lui.

I. FAGARAȘAN
corespondent

Momeala

Cînd au descărcat în ogradă adăpătorile automate, colectiviștii nu mai pridideau cu admiratul lor. Le priveau și le cercetau pe toate părțile, bucurîndu-se din toată inima. Dar bucuria cea mai mare se afla în inimile îngrijitorilor de la ferma zootehnică.

— Iată măi fraților, zise badea Vasile Gavrilă, șeful de grajd, răsucindu-și mustățile, asta zic și eu invenție. Dai vacilor de mîncare apoi pui mîinile la spate și te uiți cum se adapă singure.

In ziua cînd adăpătorile automate au fost instalate în grajdul cel nou, în colectivă a fost adevărată sărbătoare. Pe toți îngrijitorii îi bucura nespus faptul că de acum înainte nu vor mai fi nevoiți să care zilnic sute de gălețí de apă.

A doua zi însă cînd au văzut că vacile n-au vrut nici în ruptul capului să se adape singure, bucuria îngrijitorilor s-a cam potolit.

— Poftim, v-am adus apa la nas, apăsați pe plăcuța metalică și beți! zise oțărît badea Vasile. Dar vacile neînțelegătoare graiului omenesc se trăgeau în lături. Ceilalți îngrijitori se uitau cînd la vaci, cînd la adăpătorile automate, cînd la badea Vasile. Il știau om trecut prin multe în viață, înțelept și descurcăreț. Văzîndu-l însă descumpănit, unul dintre îngrijitorii mai tineri, roșu la față ca floarea de mac, întrebă:

— Ce zici bade Vasile, dacă le prindem de coarne și le îndesăm cu botul în adăpători?

Bătrînelul stătu cîteva clipe pe gînduri apoi răspunse afirmativ, îndemnîndu-i.

De îndată doi feciori au prins de coarne cîte o vacă și-au început s-o îndese cu botul în adăpătoare. Cînd ai două, trei vaci, poate că izbutești și cu această metodă, dar ce te faci cînd ai o sută de vaci, plus trei tauri cît trei munți. Taurii în deosebi, cînd s-au văzut prinși de coarne au început să-și încordeze grumazul, gata gata să rupă lanțurile.

Nici o zi de coasă n-ar fi obosit într-atît pe feciorii noștri, cum i-au istovit cele două, trei ore cît se luptaseră cu vacile și taurii.

Cu frunțile scăldate în sudoare, toți se adunaseră în capătul grajdului, abia trăgîndu-și sufletul. Metoda nu le reușise.

Noaptea, badea Vasile n-a putut să închidă ochii. S-a sucit, s-a zvîrcolit pînă cînd într-un tîrziu se ridică din pat, își puse hainele și ieși în curte. S-a plimbat cît s-o fi plimbat prin curte și grădină frămîntîndu-și în fel și chip mintea. Cînd zorile se iviră la răsărit, în mintea lui badea Vasile scînteie o lumină. Ieși din curte și cît ai răsuci o țigară ajunse la grajdurile colectivei.

Cînd au sosit ceilalți îngrijitori i-a întîmpinat cu o bucurie aproape copilărească.

— Știți voi măi fraților cum a fost învățat puiul de urs să citească? zise el în loc de „bună dimineața". Tot la fel o să învățăm și noi vacile să se adape singure. Și badea Vasile a început să le spună o poveste presărată cu tot felul de năzdrăvănii, cum un oarecare învățător a izbutit să înveje un pui de urs să citească.

— Ce-ar fi să încercăm și noi cu o momeală ca să învățăm vacile să se adape singure? Punem cîte o mînă de sare pe plăcuța metalică de la adăpători și vacile lingînd sarea vor apăsa în același timp cu botul pe plăcuță, iar apa va țîșni și ele vor bea pe săturate. Așa au făcut. De două, trei ori și „momeala" lui badea Vasile a dat rezultate bune. Vitele au început de acum să se adape singure.

I. MARGINEANU
corespondent

Punerea în valoare a terenurilor erodate — importantă acțiune patriotică

Amenajarea în terase a terenurilor neproductive la gospodăria colectivă din Băleni.

Stăvilirea eroziunii solului și aducerea în circuitul agricol a terenurilor neproductive prin amenajarea lor în vederea plantării cu vie și pomi, se încadreaza în sarcina patriotică de ameliorare și folosire rațională a fondului funciar.

In anul 1959 vor fi executate prin muncă contributivă, muncă voluntară, fonduri locale și centralizate, lucrari de stăvilire a eroziunii solului pe o suprafață de 130.000 ha, în gospodării agricole colective, gospodării de stat, institute de cercetări și pe pășuni comunale. Astfel, numai în primăvara a.c. au fost plantate cu nuci 2828 ha terenuri degradate, mai mult cu 828 ha față de planul stabilit.

Acestei acțiuni i s-a dat o importanță deosebită, în regiunile Galați, Iași, Pitești, Stalin, Craiova, Autonomă Maghiară, Timișoara și Ploești. Plantațiile au fost făcute în majoritate prin muncă voluntară și contributivă. Un ajutor prețios la executarea lucrărilor de plantare l-a dat tineretul încadrat în brigăzi patriotice de muncă voluntară. Prin executarea lucrărilor de plantare cu muncă voluntară și contributivă au fost realizate economii de peste 600.000 lei. Se impune ca organele agricole de la regiuni și raioane să ia măsurile necesare pentru paza și întreținerea plantațiilor pomicole executate și în primul rînd a celor de pe pășunile comunale.

Amenajarea terenurilor slab productive și neproductive în vederea plantării lor cu vie și pomi, prin executarea de drumuri de exploatare, terase, canale de coastă, benzi înierbate în regiunile cu umiditate suficientă etc., au fost executate pînă în prezent pe o suprafață de peste 1.900 ha, plantîndu-se în primăvară cu vie și pomi 990 ha. Trebuie subliniată în mod deosebit, preocuparea regiunilor Galați, Pitești și Constanța pentru punerea în valoare a terenurilor slab productive și neproductive prin executarea lucrărilor de amenajare în vederea plantării cu vie și pomi.

In regiunea Galați, bunăoară, numai cu contribuția în muncă a gospodăriilor agricole colective au fost executate amenajări pentru plantații de vii pe o suprafață de peste 170 ha. Din acestea numai terasele ocupă o suprafață de 70 ha, la gospodăriile agricole colective Cuca, Oasele, Băleni etc. O suprafață de 350 ha a fost plantată cu pomi fructiferi; în scopul reținerii apelor din precipitații s-au executat în jurul pomilor terase potcoavă. Această acțiune continuă în mod organizat în raionul Bujoru, unde la chemarea comitetului raional de partid și a comitetului executiv al sfatului popular raional, s-au deschis noi șantiere, urmînd a fi executate terase pe o suprafață de 400 ha. La G.A.S. Moscu, numai în 3 zile s-au executat terase pe o suprafața de cca. 24 ha.

Nu în aceeași măsură se ocupă de punerea în valoare a terenurilor slab productive și neproductive organele agricole din regiunile Craiova, Ploești, Iași, Stalin, Cluj etc. unde realizările pe această linie sînt sub nivelul posibilităților.

Trusturile Gostat și secțiile agricole regionale, trebuie să ia măsurile necesare pentru identificarea suprafețelor ce urmează a fi plantate cu vie și pomi la G.A.S.-uri și gospodăriile colective în toamna anului curent și primavara lui 1960. Aceste plantații nu se vor extinde pe terenurile bune pentru culturile cerealiere; ele trebuie să valorifice în primul rînd terenurile slab productive și neproductive, degradate prin eroziune.

Amenajarea acestor terenuri în scopul stăvilirii eroziunii și asigurarii unei exploatări raționale trebuie să stea în atenția tuturor unităților agricole de stat și cooperatiste, făcîndu-se odată cu lucrările de desfundare. Centrele de combatere a eroziunii solului și Serviciile O.T.A. regionale sînt obligate a da asistența tehnică necesară la întocmirea documentației tehnice și la executarea lucrărilor.

In acțiunea de ameliorare a pășunilor erodate, față de sarcinile din Ordinul nr. 2 al Ministerului Agriculturii și Silviculturii realizările sînt foarte mici. Lucrările respective au fost executate numai pe o suprafață de 4254 ha. Aceasta se datorește modului superficial în care este tratată importanta acțiune de refacere a pășunilor degradate. De multe ori organele bazei furajere execută lucrări în chip sporadic fără a fi aplicate în complex toate măsurile care să ducă la refacerea covorului ierbaceu. Starea de lucruri nesatisfăcătoare se datorește și lipsei de colaborare a organelor bazei furajere de la regiuni și raioane cu Centrele de combaterea eroziunii solului și Serviciile O.T.A.

Spre deosebire de regiunile Suceava, Constanța, Galați și Autonomă Maghiară, care dovedesc o preocupare deosebită pentru ameliorarea pășunilor erodate, regiunile Craiova, Bacău, Hunedoara, Iași etc., nu au luat pînă în prezent măsurile necesare pentru începerea tuturor lucrărilor prevăzute prin Ordinul nr. 2 al M.A.S.

Față de această situație trebuie luate măsuri urgente de constituirea perimetrelor de ameliorare pe pășuni. Este necesar ca documentația tehnică necesară să fie întocmită din vreme și apoi supusă spre aprobare comitetelor executive ale sfaturilor populare, urgentîndu-se începerea lucrărilor cu fondurile alocate și prin muncă voluntară. Centrele de combatere a eroziunii solului și organele bazei furajere, au datoria să asigure asistența tehnică necesară executării lucrărilor, în care scop vor întocmi un plan comun de acțiune.

Pentru prevenirea eroziunii solului pe 100.000 ha, trebuie aplicate regulile tehnice antierozionale prin executarea araturilor, însămînțărilor, prașitului etc. de-a curmezișul coastelor, prin plantarea rîndurilor de vie și pomi pe curbe de nivel și trasarea de drumuri corespunzătoare. In primăvară, aceste lucrări au fost efectuate pe o suprafață de 42.444 ha.

In prezent se execută prin muncă contributivă și prin folosirea fondurilor locale și centralizate lucrări de punere în valoare a terenurilor erodate pe o suprafață de peste 6.000 ha, acțiune ce trebuie să capete o amploare mai mare în lunile viitoare. De asemenea, prin Centrul de combatere a eroziunii de la Constanța au început lucrările pentru amenajarea versanților văii Carasu, unde pe o suprafață de 360 ha se vor executa terase în vederea plantării acestor suprafețe cu vie.

Stăvilirea eroziunii solului constituie o importantă acțiune patriotică. La rezolvarea ei trebuie antrenați toți lucrătorii din agricultură, sprijinindu-se în felul acesta creșterea producției agricole și redarea de noi terenuri în circuitul agricol.

Ing. MIHAI GHEORGHE
șeful Serviciului
Conservării Solului din M.A.S

„TOȚI COLECTIVIȘTII ÎN CÎMP"

Intre gările Găiseanca și Dedulești își au ogoarele cîteva unități agricole socialiste. Terenul dintre cele două gări este cultivat în mare parte cu porumb. Intre tarlalele cu porumb ale gospodăriei agricole de stat Berea Barbu și ale gospodăriilor colective din satele Dedulești, Găiseanca și Mircea Vodă, călătorul nu observă vreo deosebire. Porumbul este înalt cît omul, verde de bate în negru, iar buruieni nu găsești în lan chiar dacă le-ai căuta — vorba aceea — cu luminarea. A fost prășit de trei ori și se cunoaște.

Notă discordantă provoacă doar terenul gospodăriei agricole colective din Filipești. După cum arată, el pare să fie cultivat cu rapiță sălbatică. Are culoarea galben deschis. Rapița a înflorit. Porumbul cu care a fost semănat în realitate acest teren abia de se ghicește. Colectiviștii din Filipești și-au prășit porumbul o singură dată. Prima și ultima prașilă de pînă acum a fost dată cu două luni în urmă.

Faptul că porumbul prășit numai o dată este chiar în calea tovarășilor din secțiile agricole regională și raională dovedește că ei nu au depus destul efort pentru buna întreținere a culturilor. La concluzia de mai sus ne duce și situația muncilor agricole la începutul acestei luni cînd prașila a doua fusese executată pe 91 la sută din suprafața cultivată. Aceasta înseamnă că încă vreo 3.000 de ha cultivate cu prășitoare arată întocmai ca porumbul colectiviștilor din Filipești.

Rămasă în urmă cu prașila a II-a este și gospodăria colectivă din Cotul Ciorii. In comuna de reședință a raionului — cea mai apropiată deci de secția agricolă — mai mult de jumătate din suprafața cultivată cu porumb nu fusese prășită pînă la 1 iulie pentru a doua oară, fiind în această privință ultima comună din raion.

Trebuie spus că gospodăriile colective din Filipești, Cotul Ciorii și Filimon Sîrbu nu au forțe și mijloace de muncă mai puține decît unitățile care au dat pînă acum două și chiar trei prașile. Printre acestea din urmă este și gospodăria colectivă din Ianca, care (are 2.174 de ha cultivate cu prășitoare) a dat a 2-a prașilă pe întreaga suprafață, iar circa 1.500 de hectare au fost deja prășite de trei ori. Asemenea exemple mai pot fi încă date.

Succesul gospodăriei colective din Ianca își găsește explicația în buna organizare a muncii precum și în convingerea colectiviștilor că prașilele repetate sporesc producția. Același lucru se poate spune și despre gospodăria colectivă din Mircea Vodă. Repartizarea prășitoarelor pe cap de colectivist în vederea retribuirii și după producția obținută a mărit cointeresarea. Aceasta, pe de o parte. Pe de altă parte, colectiviștii nu mai trebuie să aștepte în fiecare dimineață pînă ce brigadierul sau șeful de echipă le arată unde și ce vor lucra, pierzînd timp.

Intr-o ședință ținută cu președinții de gospodării colective s-a demonstrat că în raion, care-i complet colectivizat, există forțe pentru a se termina în scurt timp și prașila a treia, iar acolo unde e nevoie chiar și prașila a IV-a. In același timp cu prășitul trebuie recoltate păioasele de pe o suprafață întinsă. Lucrarea se poate executa în timpii optimi. Aceasta cere însă o completă folosire a tuturor forțelor și mijloacelor de muncă existente. Or care e situația. Știind că S.M.T.-urile au fost înzestrate cu un mare număr de combine, unele gospodării colective nu și-au mai reparat secerătorile-legători, secerătorile simple, cositoarele, coasele, secerile etc. Astfel pînă de curînd se reparaseră oarecum abia 53 de secerători-legători și 42 de secerători simple.

Grîul este bun de recoltat pe întreaga suprafață. Orice întîrziere aduce pierderi serioase de boabe. Este de aceea necesar ca membrii gospodăriilor colective să intre în lanuri cu toate mijloacele de care dispun, reparînd de urgență mașinile și uneltele care le aparțin.

In aceste zile lozinca „Toți colectiviștii în cîmp", lozincă după care muncesc membrii gospodăriei colective din Mircea Vodă, trebuie să devină fapt împlinit pentru fiecare colectivist din satele raionului Filimon Sîrbu. Altfel pierderile de recoltă nu pot fi evitate.

Noi construcții

Asigurarea unui spațiu corespunzător pentru depozitarea cerealelor constituie o problemă importantă pentru membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Ștefan cel Mare, raionul Piatra Neamț. In fotografie: noul pătul cu o capacitate de 9 vagoane construit de curînd de către colectiviști.

Foto: L. EFANOV

4.300 de hectare identificate pentru noi orezării

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole desfășoară în aceste zile, cu sprijinul specialiștilor, acțiunea de identificare a terenurilor bune pentru cultura orezului în scopul creării de noi orezării și înlocuirii acelora care trec în anul viitor în asolament. Pînă acum au fost identificate peste 4.300 de hectare. Această acțiune a fost terminată în regiunile Timișoara și Pitești, unde gospodăriile colective și întovărășirile agricole și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 23 August să identifice toate terenurile bune pentru cultura orezului.

Acțiunea de identificare continuă în toate celelalte regiuni. Proiectarea noilor orezării va începe încă din cursul verii, iar amenajarea lor și readucerea orezăriilor vechi în cultură se va putea face în cea mai mare parte în toamna acestui an.

—★★★—

Au însilozat peste 280 tone furaje timpurii

Dezvoltarea sectorului zootehnic cere colectiviștilor din raionul Giurgiu o grijă deosebită pentru asigurarea furajelor necesare hranei animalelor. De aceea membrii gospodăriilor agricole colective „Ștefan Gheorghiu" și „Viața Nouă" din comunele Putineiu și Frătești, au însilozat pînă acum o cantitate de peste 280 tone de secară furajeră și lucernă. Colectiviștii din Putineiu au însilozat 200 de tone iar cei din Frătești 80 de tone. Această acțiune au început-o și colectiviștii din Gostinu, Ghizdaru, Daia și Stănești.

T. BARBALATA
corespondent

—★★★—

Fruntașă în creșterea viermilor de mătase

Dintre cele 9 femei, crescătoare de viermi de mătase din satul Rădești, raionul Bîrlad, tov. Sultana Giureanu, se numără printre fruntașe. Pînă la data de 15 iunie a.c., e a predat la baza D.C.A. Bîrlad, cantitatea de 15 kg. gogoși de bună calitate.

J. BOLIA
corespondent

ÎNTR-O COMUNA DIN BARAGAN

ANI PLINI

O dată cu cu înserarea am ajuns la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Ștefan Vodă, raionul Călărași. In fața sediului gospodăriei era o mulțime de colectiviști, bărbați și femei, tineri și bătrîni. Tăifăsuiau. Nu era vorba de vreo adunare, ci numai de o întîlnire obișnuită, ca după o zi de lucru. Oamenii erau dornici să mai afle vești noi. Și în seara aceea au aflat că tov. Gheorghe Oprea, președintele gospodăriei, venise de la Călărași cu o veste bună. Gospodăria lor primise chitanța numărul 1 pe raion la predarea orzului la baza de recepție.

Am intrat în biroul președintelui. Aici, în prezența acestuia, 9 oameni discutau. Erau cei 7 brigadieri de cîmp, inginerul gospodăriei Nicula Gheorghe și secretarul organizației de partid, Gheorghe Petcu. Președintele întreba:

— Dumneata cum stai cu lucrările în brigadă, tovarășe Anton?

— Bine! Am terminat prașila a III-a precum și clăitul orzului secerat astăzi cu mașinile.

Și, așa, pe rînd, toți brigadierii raportau despre muncile făcute în acea zi în brigăzile lor. Apoi, la lumina gălbuie a celor două lămpi cu petrol, brigadierii notau în bloc-notesurilor lor aidoma unor elevi silitori, instrucțiunile și sarcinile de îndeplinit pe a doua zi.

Președintele spunea, printre altele, ca fiecare brigadă să trimită cîte două căruțe care să transporte lucerna proaspăt cosită, ce va fi amestecată cu paiele de orz, în șiră. De asemenea, vreo zece cosași, să cosească grîul la capete pentru a putea intra combinele și secerătorile.

— Ce facem cu mranița, tov. președinte, întrebă brigadierul Marin P. Radu.

— Da, uitasem. Conductorii de atelaje să continue transportul mraniței pe miriștea de orz, unde se ară pentru porumbul furajer.

Din discuție, reieșea că membrii gospodăriei colective din Ștefan Vodă terminaseră prașila a 3-a pe cele 815 ha. cu porumb, pe 46 ha. cu sfeclă de zahăr și începuseră prașila a 3-a la cele 261 ha. cu floarea-soarelui și 150 ha. bumbac. La fel, ei terminaseră seceratul celor 50 ha. cu orz, 100 ha. mazăre, iar din cele 1.171 ha grîu, seceraseră pînă în seara aceea, aproape 50 hectare.

Ședința de lucru s-a terminat. In birou am rămas numai cu președintele, inginerul și secretarul organizației de partid.

— Destoinici brigadieri aveți, tovarășe președinte, îmi dădui cu părerea.

Președintele surise în timp ce închidea cu grijă carnetul de notițe.

— De ispravă sînt toți colectiviștii noștri, căci dacă nu ar fi fost așa, nu era astăzi gospodăria noastră milionară, spuse președintele.

Noaptea de vară înainta pe nesimțite; președintele arăta cum au pornit la drum, în 1950, cînd au înființat gospodăria colectivă, care e astăzi milionară. Aceasta nu a fost un lucru ușor. Doi ani însă (1950—1952) tînăra gospodărie colectivă bătea pasul pe loc. Oamenii erau lipsiți de experiență. Sub îndrumarea organelor de partid și de stat, cu sprijinul S.M.T.-ului Cuza Vodă, colectiviștii din Ștefan Vodă au început totuși să dezlege tainele întăririi gospodăriei și făuririi unui trai îmbelșugat. In 1953, de pildă, recoltele bogate obținute la hectar (800 kg grîu și aproape 900 kg. porumb mai mult decît cei ce nu intraseră în gospodărie), precum și creditele din partea statului, le-au dat colectiviștilor aripi spre a înainta spre belșug — spre dezvoltarea multilaterală a gospodăriei.

Dacă în primii ani colectiviștii se rezumau numai la a cultiva grîu și porumb, începînd din 1956 ei au fost îndrumați să cultive și plante tehnice: sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, coreandru, bumbac, și să planteze pomi fructiferi și viță de vie altoită. Totodată, ei au dezvoltat în mod simțitor creșterea animalelor: vaci, oi, porci și creșterea păsărilor.

Toate acestea a făcut ca gospodăria să se întărească, iar veniturile colectiviștilor să crească. Acum sectorul zootehnic numără 1.200 oi cu lînă semifină, 200 vaci din care 90 sînt de lapte, 200 porci din care 100 scroafe pentru prăsilă, 30 boi mari, 2.000 pui, 40 stupi de albine. Livada de 9 ha e plină de fructe; via de pe 10 ha va intra pe rod anul acesta, iar de pe 8 hectare, va intra în anul viitor.

Anul trecut veniturile bănești ale gospodăriei au fost de 1.483.007 lei, iar în acest an ele vor crește la 4.300.000 lei. De asemenea, fondul de bază, în prezent de 2.288.580 lei, va crește pînă la sfîrșitul anului în mod simțitor. Tot în acest an, colectiviștii și-au propus să dubleze efectivul vacilor cu lapte, să sporească numărul scroafelor de prăsilă la peste 200, iar al oilor la 1.500 (rasa spancă și țigaie). Numai sectorul zootehnic va aduce gospodăriei, în afară de produsele ce se vor împărți la ziua-muncă pentru colectiviști, un venit de peste 600.000 lei.

Ca buni gospodari, colectiviștii din comuna Ștefan Vodă au prevăzut ca pe lîngă cele 4 grajduri a cîte 50 capete animale unul, 2 maternități pentru scroafe, 2 saivane pentru oi, 3 magazii de cereale, 2 cotețe de păsări, garaj pentru cele două autocamioane și altele, să-și construiască în acest an o maternitate pentru scroafe, 2 grajduri, un saivan, o magazie cu o capacitate de 50 vagoane etc. Pentru aceste construcții au și confecționat în gospodărie peste 150.000 cărămizi.

★

Pe măsura dezvoltării averii obștești, a obținerii de recolte bogate, colectiviștii au realizat an de an cîștiguri tot mai mari. Anul trecut, de pildă, familia colectivistului Dumitru Alexandru a primit pentru cele 738 zile-muncă — 2.952 kg. grîu, 2.214 kg porumb, 52 kg brînză, 206 l. vin, 35 litri țuică, 36 litri ulei, 8 kg lînă, 4.433 lei și însemnate cantități de alte produse. La fel ca el au primit toți colectiviștii harnici ca Gheorghe Marin, Frăsina Matei, Petre Șerban, Dumitru Nega și alții.

Gospodăria colectivă a demonstrat țăranilor muncitori din Ștefan Vodă că numai pe calea muncii în comun se poate făuri bunăstarea. De aceea, în primăvara acestui an, toți țăranii din comună au devenit colectiviști. Gospodăria numără 830 familii și 3.646 hectare teren agricol.

Munca în gospodăria colectivă a schimbat fața satului. Numai în doi ani de zile, colectiviștii și-au construit peste 70 case noi, iar peste 60 de familii și-au cumpărat aparate de radio.

— Acum, spunea Frăsina Matei, colectiviștii merg la lucru cu bicicletele; nu există colectivist care să nu-și fi cumpărat diferite lucruri la care în trecut nici nu visa — mobilă și haine noi, mașini de cusut și altele.

Terminînd școlile superioare, mulți fii de colectiviști din Ștefan Vodă au devenit cadre de nădejde în regimul nostru democrat popular. De pildă, Maria Ghiță, fiica colectivistului Sima Constantin, este director la școala de 4 ani din comună; Oprea M. Ion, fiul colectivistului Oprea Marin, este inginer la căile ferate, iar fiii colectiviștilor Gheorghe C. M. Stan, Dumitru Iancu, Marin Oprea și alții sînt studenți în ultimul an la diferite facultăți din țară. Copiii cei mici ai colectiviștilor, în număr de peste 200, primesc, la cele două grădinițe, îngrijire și educație aleasă.

Astăzi la Ștefan Vodă, ca pretutindeni în satele noastre, oamenii, deveniți stăpîni pe munca și viața lor, își făuresc un viitor luminos, pe drumul deschis poporului nostru de mărețul 23 August 1944.

ION GHEORGHIU

In gospodăriile agricole de stat din regiunea Bacău

Acțiunea de preluarea terenurilor trebuie mai mult sprijinită

In regiunea Bacău, sarcina de preluare a terenurilor de către gospodăriile de stat este în acest an de 5.538 de ha.

Stînd de vorbă cu tov. Sabin Deiaș, inginerul șef al Trustului Gostat Bacău, cu privire la această importantă problemă, dînsul mi-a spus:

— La începutul acestui an, gospodăriile din cadrul trustului nostru aveau o suprafață de 18.462 de ha, care la sfîrșitul acestui an trebuie să ajungă la 24.050 ha. Din acestea, 709 ha. dintre care 528 ha arabile au fost preluate prin trecerea fermei de elită de la Graș în patrimoniul trustului, iar 2.913 ha. au fost preluate conform Decretului nr. 115/959 — arabile fiind 2.175 ha. De asemenea 11 ha. s-au preluat din zonele de cale ferată și șosele, iar 415 ha de la sfaturile populare. Prin desțeleniri, din fondul propriu s-au mai realizat 202 ha.

Separat de aceste surse de preluări, au fost identificate în cadrul ocoalelor silvice din fondul forestier 10.015 ha din care sînt arabile 4.566 de ha. (pe 249 de ha vor putea fi plantate vii, iar pe 743 de ha livezi). Pentru întrebuințarea imediată a acestor terenuri o parte au fost puse la dispoziția gospodăriilor de stat care au început să le folosească la pășunat și cosit.

— De ce nu s-a trecut la aratul și însămînțatul suprafețelor l-am întrebat pe tov. ing. Deiaș.

— Pentru că pe de o parte, pînă în prezent nu s-a făcut încă transferul terenurilor, iar pe de altă parte pentru că suprafețele respective trebuie mai întîi defrișate de către ocoalele silvice și apoi desțelenite și comasate.

In aceeași zi, am stat de vorbă și cu tov. Mangeac Petre, inginerul șef al direcției silvice Bacău.

— Circa 5—6.000 de ha din cele identificate pentru a fi preluate, au și fost puse la dispoziția gospodăriilor de stat, spre a putea fi pășunate sau cosite, mi-a spus dînsul. După ce se va primi ordinul de transfer, gospodăriile de stat vor putea să defrișeze terenurile scoțînd cioatele și rădăcinile și trecînd la cultivarea a peste 4.000 de ha.

★

Din discuțiile cu cei doi ingineri șefi, al Trustului Gostat Bacău și al Direcției silvice respective, reiese că acțiunea de preluare și folosire a terenurilor de către gospodăriile de stat din regiunea Bacău trebuie mai mult sprijinită. Pentru aceasta, se impune în primul rînd ca Sfaturile populare comunale să ajute în mai mare măsură ca pînă acum la comasarea terenurilor ce s-au preluat conform Decretului nr. 115/959 (Multe gospodării de stat ca de exemplu, cea din Gloduri sau cea din Crăești, au întîmpinat greutăți în această problemă).

Se impune de asemenea, ca transferul, defrișarea și comasarea terenurilor din fondul silvic să fie grăbite. O problemă foatre importantă — care socotim că trebuie lămurită este și următoarea: cine are datoria să facă defrișarea terenurilor (scoaterea cioatelor și a rădăcinilor)? După cum am putut constata din discuțiile cu cei 2 ingineri șefi, Direcția silvică opinează ca gospodăriile de stat să execute defrișările, în vreme ce Trustul Gostat cere ca ocoalelor silvice să le revină această îndatorire.

Intrucît este necesar ca pînă la toamnă, să fie desțelenită cea mai mare parte a celor 4.566 de ha. de teren ce poate deveni arabil — teren preluat din fondul silvic — se impune ca neîntîrziat forurile de resort să dea dispoziții pentru lămurirea acestei probleme.

ION DRINCU

UN NOU SUCCES AL ŞTIINŢEI ŞI TEHNICII SOVIETICE

Lansarea unei noi rachete balistice geofizice

La 2 iulie 1959 a fost lansată în U.R.S.S. o nouă rachetă balistică geofizică, cu o singură treaptă, cu rază medie de acţiune. Această lansare a fost făcută în cadrul planului de lucrări ştiinţifice în domeniul cercetării păturilor superioare ale atmosferei, lucrări care, după cum se ştie, sînt efectuate în U.R.S.S. de mai mulţi ani de zile.

In racheta lansată au fost introduse — în afară de aparatajul necesar pentru culegerea de noi date asupra stării păturilor superioare ale atmosferei — şi animale de experienţă: doi cîini (Otvajnaia şi Snejinka) şi un iepure de casă; **greutatea totală a aparatajului ştiinţific şi a animalelor aflate în rachetă a depăşit 2.000 kg.**

Lansarea rachetei balistice geofizice a fost încununată de succes, reuşindu-se să se obţină noi date preţioase pentru cercetarea Cosmosului.

Inapoierea pe pămînt a aparaturii ştiinţifice şi a containerului cu animalele de experienţă cărora li s-a asigurat o aterizare normală, starea bună a animalelor dovedeşte că există posibilităţi ca într-un viitor foarte apropiat să fie rezolvată problema întoarcerii fără nici o primejdie a aparatelor şi cabinei cu animale de experienţă după călătoria în Cosmos.

Ştirea cu privire la lansarea cu succes de către U.R.S.S. a rachetei balistice geofizice cu o singură treaptă a fost comentată pe larg de agenţiile telegrafice, presă şi radio din lumea întreagă, lansarea fiind calificată drept un nou mare succes al ştiinţei sovietice.

Ziarul polonez „Trybuna Ludu" scrie printre altele că **„rezultatele recentului zbor al rachetei ştiinţifice sovietice apropie momentul cînd omul va cuceri Cosmosul"**.

Ziarul francez „Libertation" a publicat un amplu material redacţional avînd titlul: „Doi cîini şi un iepure de casă din U.R.S.S. s-au reîntors vii din călătoria la mari altitudini". In timp ce ziarul american „New York Times", scriind despre mărimea uriaşă a încărcăturii utile a rachetei sovietice recunoaşte că **„aceasta este cea mai mare încărcătură lansată vreodată în Cosmos"**, ziarul parizian „France Soir" — în comentariul său scrie că **„americanii nu au reuşit încă să creeze o rachetă asemănătoare"**.

Profesorul indian Vikram A. Sarabaii şi profesorul american G. Simpson, ca şi alţi participanţi la conferinţa internaţională de la Moscova pentru radiaţiile cosmice — împărtăşindu-şi impresiile unui corespondent al agenţiei TASS — au elogiat noul succes obţinut de ştiinţa sovietică.

Lansarea noii rachete geofizice sovietice — cu încărcătură utilă de ordinul miilor de kg. faţă de încărcătura măsurată în zeci de kilograme a sateliţilor americani demonstrează odată mai mult superioritatea ştiinţei şi tehnicii sovietice pe drumul cercetării cosmosului — fapt recunoscut şi apreciat de opinia publică mondială.

ŞTIRI AGRICOLE DE PESTE HOTARE

U. R. S. S.

Regiunea Akmolinsk din Kazahstanul de nord, unde din 1954 şi pînă acum au fost valorificate aproape 4 milioane ha de pămînturi înţelenite, devine una din cele mai bogate regiuni agricole ale Uniunii Sovietice.

Producţia de grîu — principala cultură cerealieră din regiune — a sporit în această perioadă de aproape 12 ori. In prezent, recolta anuală de grîu este de trei ori mai mare decît recolta întregului Kazahstan înainte de valorificare, sau atît cît produc în prezent Kubanul şi ţinutul Stavropol — două regiuni din R.S.F.S.R. specializate de multă vreme în cultura grîului.

In următorii doi ani gospodăriile agricole de stat din regiunea Akmolinsk, dispunînd de maşini cu o înaltă productivitate şi de un înalt grad de înzestrare energetică a muncii, vor valorifica încă 1.000.000 ha de pămînt.

★

In ultimul timp în U.R.S.S. se acordă o deosebită atenţie dezvoltării continui şi sectorului avicol.

Pentru a întrece S.U.A. în ceea ce priveşte producţia de carne pe cap de locuitor, în U.R.S.S. trebuie să se producă anual 20.000.000 — 21.000.000 tone de carne. Pentru aceasta, producţia de carne de pasăre trebuie să atingă 1.500.000 tone. Experienţa gospodăriilor fruntaşe arată că există toate condiţiile pentru îndeplinirea cu succes a acestei sarcini.

R. CEHOSLOVACĂ

In regiunea Banska Bystrica a fost extinsă în ultimele 5 luni, cu 27.621 ha de teren agricol, suprafaţa cooperativelor agricole unice. In cooperative au intrat 7.000 de ţărani. Astfel, numărul lor depăşeşte pe întreaga regiune cifra de 46.000. In aceeaşi perioadă ţăranii cu gospodării mici şi mijlocii au întemeiat alte 40 de gospodării agricole unice.

In momentul de faţă regiunea Banska Bystrica numără 533 de cooperative agricole unice cu o suprafaţă totală de 294.000 de hectare de teren agricol.

ÎN AŞTEPTAREA REÎNCEPERII TRATATIVELOR DE LA GENEVA

Ne mai despart cîteva zile de ziua cînd la Geneva, conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe îşi va reîncepe lucrările. După cum era de aşteptat, ca urmare a stăruinţelor U.R.S.S. şi a celorlalte ţări socialiste şi a presiunii exercitată de către opinia publică mondială, se pare că reprezentanţii guvernelor occidentale vor dovedi mai multă înţelegere decît în prima etapă a conferinţei. Deosebit de semnificativ în această privinţă a fost dezbaterea problemelor de politică externă în Camera Comunelor.

Vorbind despre problemele reunificării Germaniei şi ale reglementării situaţiei din Berlinul occidental, Selwyn Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, a declarat că divergenţele în aceste probleme nu pot servi drept pretext pentru renunţarea la tratative. El a subliniat că e necesar „să aibă loc o examinare neîntreruptă a problemelor", asupra cărora „cu timpul se va ivi poate posibilitatea realizării unui acord asupra unora dintre ele". Şi, mai departe, el a adăugat: „Avînd în vedere relaţiile care există în prezent între Răsărit şi Apus, realizarea unei înţelegeri, oricît de limitate, prezintă o deosebită importanţă".

In aceleaşi dezbateri, unul dintre fruntaşii partidului laburist, Bevan, a susţinut că statutul de ocupaţie al Berlinului occidental nu poate fi menţinut la infinit.

„Dacă pentru Occident, a spus Bevan, termenul propus de A. Gromîko (pentru rezolvarea problemei Berlinului occidental n.n.) este inacceptabil, de ce nu se fac contra propuneri?". In discursul său, Bevan a declarat că Occidentul trebuie să primească propunerile Uniunii Sovietice cu privire la stabilirea unui anumit termen în care să se desfăşoare lucrările comitetului pe întreaga Germanie, precum şi cu privire la crearea unui comitet în care R.D.G. şi R.F.G. să fie reprezentate pe bază de paritate. In acelaşi timp, el a cerut să fie convocată cît mai grabnic Conferinţa şefilor de guverne.

Deosebit de fructuoase în vederea îmbunătăţirii relaţiilor internaţionale au fost şi convorbirile lui F. Kozlov cu diferite personalităţi politice, cu muncitori şi intelectuali şi cu reprezentanţi ai cercurilor de afaceri din America.

„Constat că poporul american nutreşte sentimente de prietenie faţă de poporul sovietic şi că nu doreşte războiul. Ne revine datoria de a înfăptui această voinţă a popoarelor", a spus F. Kozlov, cu prilejul vizitei făcute la laboratorul de radiaţii de la Universitatea din Berkeley. (California.)

In ziua de 7 iulie, cu prilejul vizitei sale în marele oraş american Detroit, F. Kozlov a vizitat numeroase întreprinderi industriale, unde a avut convorbiri cu numeroşi oameni de afaceri, care au dat dejunuri şi dineuri în cinstea oaspeţilor sovietici. La dineul oferit oaspeţilor la hotelul „Fort-Schelby" marele industriaş Cisler, preşedintele societăţii „Detroit Edison Company" — vorbind în numele tuturor reprezentanţilor cercurilor industriale din statul Michigan — a declarat că trebuie să fie depuse „eforturi pentru a preîntîmpina un război şi a menţine pacea". In acelaşi spirit a vorbit şi Crow, preşedintele clubului economic din Detroit.

Insuşi D. Eisenhower, preşedintele S.U.A., în declaraţia făcută presei în ziua de 8 iulie s-a arătat mai binevoitor unei înţelegeri între Est şi Vest. Deşi a spus că în poziţia S.U.A. privitoare la Germania şi la Berlinul occidental nu a intervenit nici o schimbare faţă de cele declarate de secretarul de stat Herter cînd s-a întors de la Geneva, el a adăugat „că S.U.A. doresc, evident, să se ajungă la o soluţie, avînd în vedere că întreaga lume îşi manifestă nerăbdarea în legătură cu Conferinţa de la Geneva".

Răspunzînd unei alte întrebări, Eisenhower a adăugat: „In general, americanilor le plac ruşii şi trebuie să existe un mijloc pentru folosirea acestor sentimente de prietenie".

Nu încape îndoială că sub presiunea maselor de oameni ai muncii, a opiniei publice mondiale, reprezentanţii cercurilor conducătoare occidentale vor fi nevoiţi să renunţe la politica „războiului rece" şi vor ajunge la înţelegere. Nădăjduim că reluarea lucrărilor Conferinţei de la Geneva va începe într-un nou climat şi, aşa cum a declarat ministrul Afacerilor Externe al Angliei, participanţii la Conferinţă „vor putea face un pas înainte".

ION NICOARA

Poporul Omanului luptă pentru libertate

Agenţia „Tass" anunţa de curînd că într-o declaraţie dată publicităţii de reprezentanta Omanului la Cairo, se arată: Trupele engleze, cu un efectiv de 15.000 de oameni, încearcă să ocupe poziţiile patrioţilor din Oman, în regiunea muntoasă Djebel Al-Ahdar. Avioanele militare ale ocupanţilor efectuează bombardamente barbare şi mitraliază populaţia paşnică... Sînt multe victime în rîndurile femeilor şi copiilor. Au fost distruse aproape toate casele şi au fost incendiate holdele şi unele sate din jurul regiunii Djebel Al-Ahdar.

In ciuda tuturor sălbăticiilor săvîrşite de englezi, patrioţii arabi din Oman, refugiaţi în munţi, opun însă o rezistenţă îndîrjită şi dau grele lovituri cotropitorului. Starea aceasta durează de ani şi ani. Pe pămînturile însuşite prin silnicie de capitaliştii englezi, popoarele din micile sultanate Oman, Aden, Omanul continental şi altele duc o viaţă de sclavi. Arabii, după cum se ştie, sînt în majoritate ţărani cultivatori de pămînt, ori crescători de cămile. Cei ce trăiesc din cultivarea puţinului pămînt — grădinărit ori pomărit: smochini, curmali, lămîi, arbori de cafea — duc o viaţă anevoioasă şi plină de lipsuri. Viaţa lor a devenit însă şi mai grea din cauza stăpînirii colonialiştilor britanici, care storc toate bogăţiile subsolului arab şi în special zăcămintele de petrol.

Ca în toate părţile lumii şi pămîntul Arabiei le arde însă tălpile colonialiştilor. Poporul arab din Oman s-a săturat de robie şi vrea să-i vadă plecaţi cît mai curînd pe englezi. Pe pămînturile lui el vrea să fie instaurate dreptatea şi libertatea. Un înalt patriotism dovedesc luptătorii din Oman care dau lovitură după lovitură cotropitorilor, punîndu-i într-o situaţie grea. Nici în sultanatul Aden — cu o populaţie de circa şase sute cinci zeci de mii de locuitori — nu se simt mai bine englezii.

Populaţia din Aden se îndeletniceşte ca şi în Oman cu creşterea animalelor, mai ales a cămilelor şi caprelor, şi cultivă cafeaua, meiul lămîiul şi portocalul, dar nici acestea nu aduc o pîine mai bună poporului.

Atît aici cît şi în alte sultanate, este stăpîn imperialismul englez care jefuie fără milă, luînd şi cenuşa din vatra ţăranului şi muncitorului arab. Exploatarea cruntă, dispreţul şi silniciile la care englezii îi supun pe arabi fac ca tot mai mulţi băştinaşi să se alăture luptei de eliberare de sub jugul colonialist. In faţa valurilor revoluţionare, englezii nu mai pot să reziste decît aducînd mereu întăriri din Kenya, Bahrein ori Malta. Aviaţia britanică bombardează satele, la operaţiunile terestre iau parte unităţi de infanterie protejate de tancuri.

In ciuda tuturor silniciilor imperialiştii englezi vor sfîrşi însă prin a fi goniţi şi de aici, la fel ca din Egipt şi Irak.

GHEORGHE BICAZ

Aspecte din agricultura R.P. Mongole

Republica Populară Mongolă are o veche tradiţie în creşterea animalelor. Dacă în trecut — înainte de revoluţie — cele cca. 9.000.000 de animale crescute pe teritoriul său reprezentau o sursă de venituri pentru cele 150 de familii de latifundiari şi aproape 2.500 mînăstiri budiste, astăzi situaţia este cu totul alta. Araţii (crescătorii de animale) care în trecut nu primeau decît cîte o căpăţînă de vită pe săptămînă pentru o familie de cca. 5—6 membri, deţin astăzi, sub formă de proprietate colectivă sau personală, aproape 25.000.000 de animale.

Printre primele obiective ale vizitelor noastre, au fost cîteva unităţi agricole socialiste din R.P. Mongolă. La gospodăria agricolă de stat Jargalant, am ajuns după un drum de aproape 300 km cu maşina în direcţia N.—V. faţă de Ulan-Bator. Această unitate înfiinţată în 1927 a fost prima gospodărie agricolă de stat din Republică. „Ca la orice început, greutăţi de învins au fost multe" — ne spunea inginerul şef tov. Damdînsuren. „Astăzi însă, avem ceea ce vedeţi"... Suprafaţa de teren a gospodăriei numără acum cca. 197.000 ha. Dintre acestea 12.000 ha sînt cultivate cu plante cereale. Şeptelul de animale al gospodăriei atinge cifra de 26.000 oi, vaci, cai şi iaci (specie înrudită cu boul). Toate lucrările de cîmp se fac mecanizat. „Anul acesta — îmi spune inginerul şef — am cultivat porumbul ca plantă experimentală. Neajungînd să se coacă, îl vom extinde în cultură pentru siloz". In gospodărie se fac lucrări de selecţie şi ameliorare prin încrucişări cu rase de animale importate. Astfel, se încrucişează vacile locale mongole cu tauri de rasă cazahă cu capul alb; calul local se încrucişează cu calul Pryewalski (strămoşul calului care trăieşte în Mongolia în stare sălbatică), pentru corectarea însuşirilor de rezistenţă şi sporirea vitezei etc.

— La gospodăria agricolă colectivă „Zamt" din raionul Bainceandamani, am făcut cunoştinţă cu prima unitate socialist-cooperatistă din R.P. Mongolă. Acum 20 de ani, la înfiinţare, era alcătuită din 7 familii avînd 15 animale proprietate obştească. Acum are 250 familii cu peste 29.000 de animale. Cultura plantelor cerealiere este încă redusă, sarcina aceasta fiind luată în special de G.A.S.-uri. Trebuie făcută menţiunea că dacă în trecut, cultivarea pămîntului nu era practicată aproape de loc în Mongolia, astăzi ea se face pe mai bine de 100.000 de ha în toată ţara şi este în continuă dezvoltare.

Sistemul de retribuire în gospodăriile agricole colective este după numărul de zile-muncă, araţii primind bani şi produse animaliere. Astfel ciobanul Cimitdorci a primit drept avans pentru munca prestată (700 zile-muncă) cîte 15 tugrici pentru fiecare zi-muncă, 1,5 kg carne, 0,5 kg cumîs etc. De asemenea, fiecare arat are pe lîngă casă un număr de 20—30 de animale în proprietate personală.

Sistemul de creştere a animalelor la araţii care nu sînt intraţi într-o formă de colectivizare, este acela al seminomazilor, actualmente găsindu-se într-o fază de stabilizare relativă. De regulă ei migrează cu animalele într-o rază de cîteva sute de km schimbînd păşunile pentru animale. Animalele sînt crescute în sistemul de păşunat pe tot timpul anului. Iarna, animalele se hrănesc înlăturînd zăpada cu copita şi consumînd iarba de sub ea. In toate unităţile agricole socialiste se fac depozite de fîn, asigurîndu-se o alimentaţie raţională în care intră şi concentrate administrate mai ales reproducătorilor şi animalelor ce alăptează. Statul pune la dispoziţia araţilor mijloace mecanizate pentru cositul, strînsul şi depozitarea fînului, contribuind în felul acesta la îmbunătăţirea condiţiilor de alimentaţie a animalelor. Produsele animaliere constituie elementul de bază în alimentaţia populaţiei. Consumul de pîine fiind foarte redus, carnea se consumă în cantităţi apreciabile, ajungîndu-se la peste un kg de carne pe cap de om în fiecare zi. Deosebit de surprinzător pare pentru europeanul neobişnuit cu aşa ceva, apariţia mulsului iepelor. Mai puţin după fătare şi apoi din ce în ce mai mult pe măsură ce mînzul se obişnuieşte cu consumul ierbii, iapa este mulsă în mod sistematic. Din laptele de iapă se prepară cumîsul (băutură răcoritoare rezultată din dubla fermentaţie lactică şi alcoolică a laptelui) băutură tradiţională ce se consumă în loc de apă, fiind în acelaşi timp băutura de cinste cu care se toastează în orice ocazie.

Araţii, grupaţi în unităţi socialist-cooperatiste, valorifică tot mai bine resursele locale oferite de pămîntul ţării lor. Iată un exemplu grăitor în ceea ce priveşte dezvoltarea gospodăriilor de stat. In anul 1956 gospodăria noastră a dat statului un beneficiu net de peste 1.000.000 tugrici, ne spune directorul fermei de stat Orhon, iar în anul 1957, a dat 2.700.000 tugrici. Am sporit producţia la ha la toate cerealele prin aplicarea de îngrăşăminte, am ridicat producţia animalelor prin lucrări de ameliorare, rasa de oi Orhon cu lînă fină fiind astăzi cunoscută în toată republica.

Despărţindu-mă de prietenii pe care mi-i făcusem, în drum către Ulan-Bator, am comparat rezultatele obţinute în dezvoltarea economică a ţării dinainte de revoluţie cu cele văzute şi mi-am dat seama de forţa creatoare a maselor de araţi descătuşate de revoluţie.

Ing. DUICĂ SMARAND
Centrul de cercetări biologice al Academiei R. P. R.

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

O duminică sportivă la Săftica

Terenul de sport din Săftica, raionul Snagov, a cunoscut duminică o animaţie deosebită. Numeroase căruţe şi autocamioane, împodobite sărbătoreşte cu lozinci şi drapele, au adus aici pe cei 300 de concurenţi din comunele şi satele acestui raion, pentru a participa la întrecerile din cadrul etapei raionale a celei de-a 4-a ediţii a Spartachiadei de vară. Printre concurenţi erau prezenţi ţărani muncitori de la gospodăria agricolă de stat din Periş, muncitori şi ingineri de la Ocolul silvic din comuna Gruiu, tineri şi tinere de la filatura "Producţia" din Baloteşti, tractorişti de la S.M.T. Periş etc.. Aceştia s-au întrecut cu multă însufleţire la cele mai variate discipline sportive ca volei, handbal, fotbal, tir, ciclism, nataţie, trîntă, etc., demonstrînd că aşa cum sînt fruntaşi în producţie, tot aşa pot obţine rezultate frumoase şi pe terenurile de sport.

Pentru cucerirea titlului de campion raional la ciclism, la băieţi, s-a dat o luptă foarte strînsă între tinerii Petre Voicu . D. Haralambie şi C. Marin, de la I.C.C.P. — Săftica. Victoria a revenit lui Petre Voicu, care a cîştigat, de puţin sprintul final, primind astfel, diploma de campion al raionului Snagov. La fete, primul loc a fost ocupat de tînăra Ioana Achim din Căciulaţi.

Cu mult interes au fost urmărite întrecerile la trîntă, unde tinerii Marin Meantu şi Constantin Simion de la I.C.A.R. Ţigăneşti, ca şi Radu Traian de la asociaţia „Spic de grîu" din Dimieni, au arătat că posedă frumoase calităţi pentru acest sport. Primul concurent, deşi a avut de înfruntat o serie de adversari mai grei decît el, totuşi a reuşit să cîştige toate partidele şi cu aceasta şi titlul de campion raional la categoria 68 kg. La categoriile 55—61—76 kg pe primele locuri s-au clasat Ion Dobre (Fierbinţi), C. Simion (Ţigăneşti) şi Radu Traian (Dimieni).

Deosebit de pasionante au fost şi întrecerile la fotbal, unde au participat echipele „Viitorul" — I.C.C.P. Săftica, „Spicul" — Gruiu, „Recolta" — Moara Săracă şi „Infrăţirea" — Căciulaţi. Aici, primul loc a fost ocupat de echipa „Viitorul" din Săftica, care s-a dovedit mai bine pregătită.

Prezenţa unui număr însemnat de concurenţi la concursul de tir ne-a demonstrat că această disciplină sportivă este tot mai mult îndrăgită de tinerii şi tinerele din raionul Snagov. Titlurile de campioni raionali ai Spartachiadei de vară au revenit următorilor concurenţi: la junioare: Zamfira Ene (asociaţia sportivă „Aurora" — Fierbinţi), senioare: Maria Mirică („Textila" — Baloteşti), juniori: Mugurel Nistor („Recolta" — I.C.A.R. Ţigăneşti) şi seniori: Dumitru Stoian („Flacăra" — Baloteşti).

Nu mai puţin interesante au fost şi întrecerile la atletism unde s-au remarcat: C. Dogaru (Fierbinţi) care număra abia 15 ani şi care a cîştigat proba de săritură în lungime, Aurel Olteanu (Săftica), clasat pe primul loc la proba de aruncarea greutăţii seniori; juniorul Alex. Staicu (Fierbinţi), care a cîştigat proba de 1.000 m, precum şi tînăra Zamfira Ene (Fierbinţi), clasată pe primul loc la proba de 500 m plat. Au mai cîştigat titluri de campioni raionali, la atletism: Ion Trandafir (Snagov), Ion Emilian (Grădiştea), Dan Lăzărescu (Fierbinţi), Gh. Dinculescu (Baloteşti) St. Cunea (Fierbinţi) etc.

La volei fete, titlul de campioană raională a revenit echipei „Textila" — Baloteşti care a întrecut în partida finală, cu 2—0 pe „Agricola" — Fierbinţi. La băieţi, primul loc a fost ocupat de „Tractorul" — Grădiştea.

Un meci frumos au oferit echipele masculine de handbal „Textila" — Baloteşti şi „Aurora" — Fierbinţi. După o luptă strînsă, prima formaţie a cîştigat cu 8—6, însă, întrucît aceasta a folosit o serie de jucători legitimaţi la echipe din Bucureşti, a pierdut jocul cu 6—0.

Desigur, este justă măsura luată de comisia de organizare a acestei competiţii împotriva echipei din Baloteşti. Insă, credem că e prea puţin. **Ar trebui să fie sancţionaţi atît jucătorii cît şi conducerea acestei echipe care în goană după rezultate mai bune, a recurs la procedee ce nu fac cinste mişcării de cultură fizică şi sport din ţara noastră.**

Conducerile asociaţiilor sportive trebuie să lămurească mai bine pe tinerii noştri sportivi asupra rolului educativ şi constructiv pe care trebuie să-l aibă activitatea de cultură fizică şi sport, care cunoaşte, în zilele noastre, o dezvoltare tot mai însemnată. Şi în această privinţă este suficient să arătăm că la prima etapă a Spartachiadei de vară, numai în raionul Snagov au participat peste 7.000 de tineri şi tinere, dintre care majoritate sînt fii şi fiice de ţărani muncitori.

Privitor la desfăşurarea concursurilor sportive de la Săftica, trebuie să menţionăm buna organizare asigurată de activul voluntar al UCFS raionul Snagov, ceea ce a făcut ca sătenii de aici să poată urmări, pentru prima oară, un bogat şi variat program sportiv.

M. LERESCU

BRIGADA DE MECANIZARE COMPLETA în frunte

(Urmare din pag. 1-a)

In lunile mai şi iunie, au prăşit cu cultivatoarele suspendate de trei ori, porumbul pe 200 de ha. Au mai recoltat 35 de ha cu secară masă verde au arat tarlaua şi au însămînţat-o cu porumb masă verde.

In ziua de 4 iulie 1959, trei dintre mecanizatorii brigăzii au început recoltatul grîului, folosind 3 combine C-1; al patrulea tractorist lucrează cu presa de balotat paie în urma combinelor, iar al cincilea transportă cu o remorcă, sacii cu grîu.

Datorită faptului că utilajul a fost revizuit şi reparat bine atît tractoarele, cît şi maşinile agricole au funcţionat ca ceasul. In primele 2 zile de recoltare fiecare combiner a realizat în medie 8 ha pe zi, recoltînd pînă la 6 iulie peste 52 ha cu grîu.

Deosebit de important e faptul că brigada de mecanizare completă a obţinut de pe primele 52 de ha recoltate o producţie medie de 2.200 de kg de grîu la hectar, faţă de 1.700 de kg cît era planificat. Pe unele parcele, ei au recoltat chiar 2.800 de kg la ha.

Dar brigada simplă condusă de tov. Mărgărit Nic. brigadă de care am pomenit la început, ce realizări a obţinut pînă acum?

Trebuie arătat din capul locului, că aci calificarea profesională e mai slabă. Ca urmare a acestui fapt, în vreme ce membrii brigăzii de mecanizare completă şi-au reparat singuri întregul utilaj, reparaţia maşinilor brigăzii simple conduse de tov. Mărgărit au făcut-o în parte mecanicii din atelier iar două tractoare au fost trimise chiar la C. M. Buzău. Aci, fiecare reparaţie capitală a costat cîte 22.000 de lei. De asemenea, reparaţia celor 2 combine C-1, ca şi greblele mecanice şi plugurile repartizate acestei brigăzi au fost reparate tot de către personalul atelierului mecanic. Şi volumul de lucrări executate de către membrii brigăzii simple este mult mai mic decît cel realizat de brigada de mecanizare completă. Şi mecanizatorii din brigada simplă au început recoltatul grîului. Insă producţia obţinută de ei, deşi o întrece pe cea planificată, este mai mică cu 300 de kg în medie, decît cea realizată de brigada de mecanizare completă.

Dar cel mai bine se poate vedea diferenţa de productivitate a muncii în cele 2 brigăzi, urmărind tablourile de mai jos în care se redau realizările obţinute, în hantri:

BRIGADA DE MECANIZARE COMPLETA CONDUSA DE TOV. GLAVAN ANDREI

LUNA	STRĂUANU V.	HARABAGIU M.	CIOLĂN V.	GAVRILA C.	GLĂVAN A.
MARTIE	85 hantri	100 hantri	94 hantri	73 hantri	43 hantri
APRILIE	60 „	68 „	55 „	61 „	58 „
MAI	26 „	53 „	55 „	23 „	33 „
IUNIE	60 „	80 „	70 „	75 „	70 „

Aşadar, 1.242 hantri pînă acum, cu o economie de 4.700 lei la piese de schimb şi 5.000 lei la carburanţi.

BRIGADA SIMPLA CONDUSA DE TOV. MĂRGĂRIT NICULAE

LUNA	MĂRGĂRIT N.	LUNGU ION	SCURTU NIC.	VĂMAN GH.	VINTU V.
MARTIE	41 hantri	22 hantri	78 hantri	40 hantri	25 hantri
APRILIE	27 „	32 „	102 „	—	8 „
MAI	39 „	4 „	—	—	—
IUNIE	90 „	—	40 „	30 „	—

După cum se vede, din cauza deselor defecţiuni ivite la tractoarele unor mecanizatori ca urmare a întreţinerii şi exploatării mai slabe aceştia au obţinut în aceiaşi perioadă de timp numai 578 hantri. Cît despre economii de carburanţi şi piese de schimb, nu se poate vorbi aci.

Concluzia ce se impune din comparaţia de mai sus mi-a formulat-o însuşi tov. ing. Lesciuc Octavian, agronomul şef al gospodăriei:

— Ne vom strădui să ridicăm tot mai mult gradul de calificare a mecanizatorilor, astfel încît să avem cadre suficiente bine pregătite pentru formarea altor brigăzi de mecanizare completă, a căror superioritate s-a dovedit din plin şi în gospodăria noastră. Utilaj avem acum suficient. Am selecţionat şi cîţiva tractorişti — printre care pe Mărgărit Nicolae şi Scurtu Niculae. Sîntem hotărîţi ca începînd din toamnă, să pornim la lucru cu încă o astfel de brigadă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".